

کتاب

VMware NSX-V Network Virtualization
Fast Track

به زبان فارسی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

VMware NSX-V Network Virtualization

Fast Track

مهندس ابوالفضل هاشمی

a.hashemi70@gmail.com

فهرست

٦Introduction	-١
٧Software Defined Networking	-٢
٨Controller	-١-٢
٨Southbound APIs	-٢-٢
٩Northbound APIs	-٣-٢
٩VMware NSX Introduction	-٣
١٠VMware NSX Control Plane	-١-٣
١٠Network Abstraction	-٢-٣
١١Edge Services	-٣-٣
١١Distributed Firewalling and Routing	-٤-٣
١٣Automation	-٥-٣
١٣3 rd Party Extension	-٦-٣
١٣VMware NSX Components & Architecture	-٤
١٤Data Plane	-١-٤
١٥Control Plane	-٢-٤
١٧Management Plane	-٣-٤
١٩Cloud Consumption	-٤-٤
١٩VMware vSphere Host Components	-٥-٤
٢٠VMware vSphere Switches	-٥
٢١Network I/O Control (NIOC)	-١-٥
٢١Port Mirroring	-٢-٥
٢١NetFlow	-٣-٥
٢١Private VLAN	-٤-٥

٢١	Traffic Shaping	-٥-٥
٢٣	VXLAN	-٩
٢٤	VMware NSX and vSphere Network Configuration	-٧
٢٧	Virtual Port ID	-١-٧
٢٧	MAC Hash	-٢-٧
٢٧	IP Hash	-٣-٧
٢٧	Load Base Teaming (LBT) or Physical NIC Load	-٤-٧
٢٨	Link Aggregation Control Protocol (LACP)	-٥-٧
٢٨	Explicit Failover	-٩-٧
٢٩	VMware NSX and Physical Networking	-٨
٣٠	Traditional Three-Layer	-١-٨
٣١	Spine and Leaf (Leaf-Spine)	-٢-٨
٣٢	Rack Design	-٣-٨
٣٣	VTEP IP Addressing	-٤-٨
٣٤	VMware NSX Installation Step By Step	-٩
٣٥	Install NSX Manager	-١-٩
٤٠	VMware NSX Configuration	-٢-٩
٥١	VMware NSX Distributed Firewall Rule	-٣-٩
٥١	VMware NSX Logical Switch	-٤-٩
٥٤	VMware NSX Edge	-٥-٩
٥٨	VMware NSX-T Overview	-١٠

1- Introduction

امروزه با پیشرفت تکنولوژی و پروتکل‌های شبکه، مدیران IT به سمت راه‌کارهای آسان‌تر، مطمئن‌تر و راه‌کارهایی که وابسته به سخت‌افزار نباشند، در حال حرکت هستند. مجموعه Software Defined X (SDX) یا محصولات مبتنی بر نرم‌افزار این حقیقت را به معرض نمایش گذاشته‌اند. این نرم‌افزارها باعث کاهش خطای انسانی، مدیریت آسان‌تر، سرعت بیشتر و موارد دیگر می‌شوند. نمونه‌ای از این نرم‌افزارها شامل Software Defined Storage (SDS)، Software Defined Networking (SDN) و Data Center (SDDC) می‌شوند. Defined Networking یا شبکه مبتنی بر نرم‌افزار در واقع روشی است متمرکز برای طراحی، ساخت و مدیریت شبکه‌ها که محدوده کنترل (Control Plane) و محدوده داده (Data Plane) شبکه را جدا می‌کند. به عبارت دیگر تنظیمات و پیکربندی شبکه با نرم‌افزار تعریف می‌شود و دیگر موارد برعهده دستگاه‌های شبکه است. بطور مثال پروتکل OSPF برای مسیریابی در شبکه تعریف می‌شود. سپس دستگاه‌های شبکه با پروتکلی که تعریف شده است این عمل را اجرایی می‌کنند. این ساختار گستردگی مخصوص به خود را دارد ولی در عین حال ساده و آسان است.

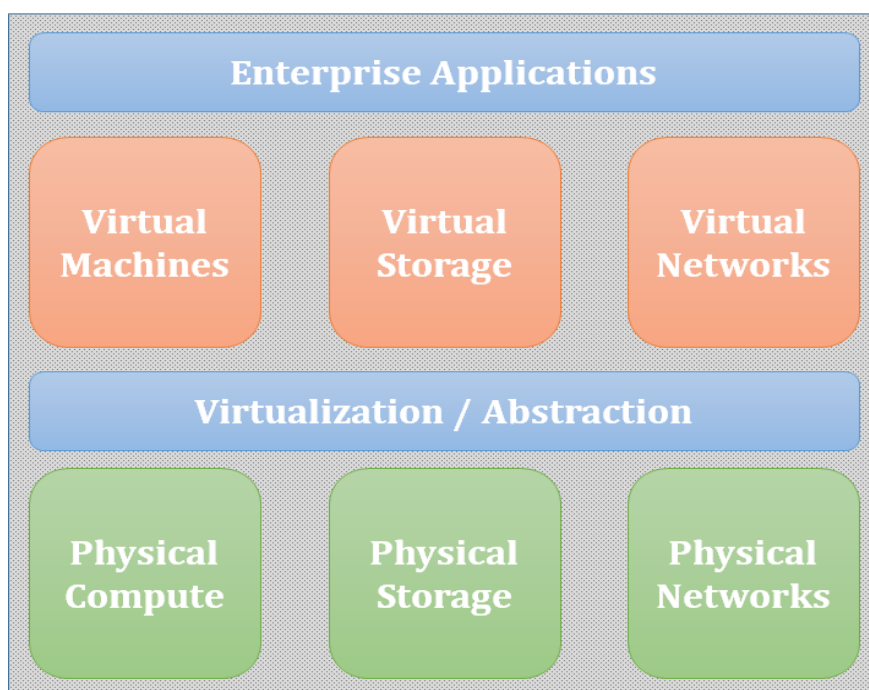
در این کتاب توضیح مختصری در رابطه با Software Defined Networking شرکت VMware به نام NSX پرداخته می‌شود. تاریخچه شبکه مبتنی بر نرم‌افزار به سال ۱۹۹۵ بر می‌گردد ولی در این چند سال اخیر موضوعی فوق‌العاده جذاب شده است. پس از خرید شرکت NICIRA توسط شرکت VMware به قیمت ۱.۲۶ میلیارد دلار در 23 July 2012، VMware با مشارکت شرکت NICIRA شروع به کار کرد که در نتیجه محصولی به نام NVP به بازار ارائه گردید. این محصول در جهت محیط‌های غیر از VMware وارد بازار گردید. محصول VMware NSX در August 2013 بر پایه NPV برای محیط VMware ارائه شد.

در این کتاب سعی شده است علاوه بر توضیح مفاهیم کاربردی در این حوزه، نحوه پیاده‌سازی محصول VMware NSX 6.4 در بستر vSphere توضیح داده شود. هر شخص برای پیاده‌سازی و درک کافی از این مطالب، باید اطلاعاتی در مورد شبکه و مجازی‌سازی داشته باشد.

۲- Software Defined Networking

استفاده از محصولات مبتنی بر نرم‌افزار مرکز داده را به سمت Cloud نزدیک می‌کند. اصطلاح Software Defined به معنی انتقال دادن هوش یک سخت‌افزار خاص به نرم‌افزار است. بطور مثال زمانی که در مورد Distributed Firewall در NSX صحبت می‌شود، هیچ نگرانی در مورد Firewall سخت‌افزاری وجود ندارد. به عبارت دیگر فرض کنید یک Cisco ASA به یک نرم‌افزار تبدیل شده باشد. مجازی‌سازی (Virtualization) به معنای چکیده و یا جدا کردن لایه‌ای از لایه دیگر است. در مراکز داده لایه‌ها و بخش‌های سخت‌افزاری متفاوتی مانند شبکه (Network)، سیستم ذخیره‌سازی (Storage)، سیستم محاسباتی (Compute) و ... وجود دارد. در بخش Physical Compute از هر سخت‌افزار و هر برندی می‌توان استفاده نمود که بستگی به سیاست‌های مرکز داده دارد. نرم‌افزارهای مجازی‌سازی در بخش Physical Compute به سخت‌افزار اهمیت زیادی نمی‌دهند، زیرا بر روی سخت‌افزار لایه‌ای به نام Hypervisor قرار می‌گیرد و سخت‌افزار را مجازی‌سازی می‌کند. بطور مثال بر روی سرورهای HP DL، Cisco UCS، Dell و ... می‌توان VMware ESXi نصب نمود که پس از نصب، سخت‌افزار مجازی‌سازی شده و مدیریت آن برعهده ESXi است. همچنین برای مجازی‌سازی Physical Storage می‌توان از نرم‌افزار VMware vSAN استفاده نمود. vSAN هر نوع دیسک و یا هر نوع Controller که از آن پشتیبانی می‌کند را مجازی‌سازی می‌نماید و Virtual Volumes (VVOs) Datastore را در اختیار ماشین مجازی قرار می‌دهد. برای مجازی‌سازی Physical Networking می‌توان از VMware NSX استفاده نمود. بنابراین در هر بخش از مرکز داده می‌توان از محصولات مبتنی بر نرم‌افزار یا مجازی‌سازی استفاده نمود و همان قابلیت‌هایی که در لایه سخت‌افزار پیاده‌سازی و اجرا می‌شود را در لایه‌های بالایی مجازی‌سازی شده اجرا نمود.

Software Defined Data Center

در زمینه Software Defined Compute (SDC) می توان به محصولات VMware ESXi و Microsoft Hyper-V اشاره نمود. در زمینه Software Defined Storage (SDS) می توان به محصولاتی مانند VMware vSAN و EMC ViPR اشاره نمود. در زمینه Software Defined Networking (SDN) می توان به محصولاتی مانند VMware NSX و Juniper Contrail اشاره نمود. به گفته شرکت سیسکو نرم افزار Cisco ACI یک SDN است ولی این در حالی است که هنوز در ACI وابستگی به سخت افزار وجود دارد. در زمینه Software Defined Data Center (SDDC) یک مرکز داده تمام اتوماتیک وجود دارد که همه محصولات مبتنی بر نرم افزار توسط یک سیستم مرکزی مدیریت، کنترل و سیاست گذاری می شود. VMware vCenter یک نرم افزار SDDC است.

SDN می تواند به ایجاد و گسترش برنامه های کاربردی سرعت ببخشد. به عبارت دیگر ایجاد یک شبکه با سیاست های مختلف شامل قوانین Load Balancing، Firewall، Edge Services (NAT, VPN, ...) و دیگر سرویس های آن می تواند روزها و هفته ها به طول انجامد. این در حالی است که در صورت استفاده از SDN می توان شبکه را در چند ثانیه اجرا نمود. بطور مثال می توان Template هایی از سیاست های شبکه ایجاد نمود و آن را بر روی هر ماشین مجازی و یا سرویس دیگر بنابر سیاست مورد نیاز اعمال نمود.

شبکه های مبتنی بر نرم افزار با هدف چابکی، انعطاف پذیری و ارتقاء کنترل شبکه طراحی شده اند. ساختار SDN شامل سه جزء اصلی Controller، Southbound Application Program Interfaces (API) و Northbound Application Program Interfaces (API) می شود.

۱-۲- Controller

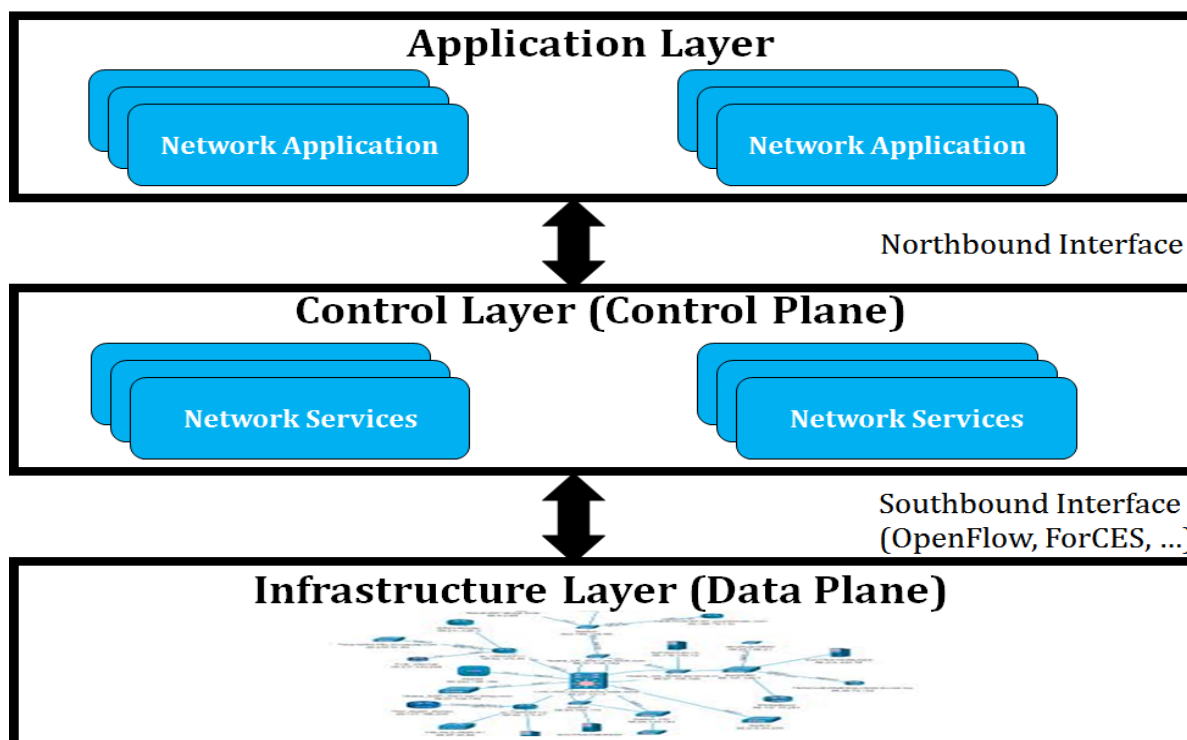
Controller به اصطلاح هسته اصلی شبکه است که یک دید متمرکز از تمامی شبکه و مدیران فعال شبکه ارائه می دهد. این مؤلفه تعیین می کند سیستم های لایه های پایین (Switch و Router) چگونه ترافیک شبکه را در محدوده Control Plane پردازش کنند. در واقع هر شبکه یک بخش Control Plane و یک بخش Data Plane دارد. در شبکه مباحث کنترلی و مدیریتی بین دستگاه ها مربوط به بخش Control Plane می شود و بخش Data Plane مربوط به ارسال بسته های ترافیک داده هستند.

۲-۲- Southbound APIs

SDN با استفاده از این API اطلاعات را بازنگری می کند و به دستگاه های شبکه (لایه پایین) ارسال می کند. OpenFlow اولین پروتکل استاندارد متن باز است که این عمل را انجام می دهد. در واقع OpenFlow یک قسمت خیلی کوچک از SDN است.

Northbound APIs - ۳-۲

این API ارتباط بین SDN Controller و برنامه‌ها و سرویس‌های شبکه را فراهم می‌کند و در لایه بالای SDN است. این API به مدیران شبکه اجازه می‌دهد تا برنامه دلخواه خود را در مورد سرویس‌ها، توپولوژی شبکه و ... برنامه‌نویسی نمایند.

VMware NSX Introduction - ۳

NSX محصولی از شرکت VMware است که در واقع کار نرم‌افزار Software Defined Network (SDN) را انجام می‌دهد. NSX دو محصول مختلف NSX-V برای محیط vSphere و NSX-T یا NSX-MH برای محیط‌هایی با Platform های دیگر را ارائه می‌نماید. این نرم‌افزار شامل قابلیت‌های زیادی مانند Abstraction, Firewalling, Routing, Edge Services, Automatic, Reduce Traffic, Micro Segmentation است. همان مجازی‌سازی در لایه شبکه است. Automatic انجام دادن تمامی کارها بصورت خودکار است که می‌توان شبکه را در چند دقیقه تنظیم نمود. برعکس تنظیم دستی که روزها طول می‌کشد که به اصطلاح Fast Provisioning گویند. Reduce Traffic به معنای کاهش بار ترافیکی شبکه است. ماشین‌ها مجازی بر روی Hypervisor هستند، بنابراین این ارتباطات داخلی مانند ترافیک امنیتی، مدیریتی و ... کاهش می‌یابند. در Micro Segmentation با قرار دادن NSX، ترافیک در همان Host یا Kernel Module انجام می‌شود. به عبارت دیگر شبکه را به قسمت‌هایی تکه تکه کرده و در همان تکه‌های کوچک ترافیک کنترل می‌شود.

VMware NSX Control Plane - ۱-۳

بخش مدیریتی و Control Plane مربوط به نرم افزار NSX بصورت Virtual Appliance است و هیچ نیازی به سرور یا دستگاه فیزیکی نیست. نسخه NSX-V بر روی محیط VMware vSphere به عنوان یک ماشین مجازی یا VM نصب می گردد. پیشنهاد می شود که این بخش مدیریتی و Control Plane بصورت Cluster اجرا شود و حداقل از سه NSX Manager Node استفاده گردد. در صورت استفاده از Cluster، قابلیت اطمینان و دسترسی پذیری افزایش می یابد. زمانی که NSX Manager نصب و یا Deploy می شود، هم زمان یک Kernel Module نیز بر روی vSphere Host نصب می شود. این عملیات هیچ اختلالی ایجاد نمی کند و یک سرویس توزیع شده را فراهم می نماید. ابتدا Host در حالت Maintenance قرار داده می شود و سپس به NSX Cluster انتقال می یابد. در نهایت بر روی آن ماژول های Firewall، Routing، VXLAN و ... نصب می شود و نیازی به Reboot شدن ندارد. در صورت استفاده از Standard Switch در محیط مجازی هیچ اختلالی در سرویس ها به وجود نمی آید ولی NSX نیاز به Distributed Switch دارد. در رابطه با زیرساخت فیزیکی باید توجه داشت که حداقل اندازه MTU 1600 برای ترافیک VXLAN نیاز است و همچنین پروتکل IGMP Snooping (Internet Group Management Protocol) باید بر روی Switch های لایه دو و Router لایه سه فعال باشد. دلایلی که از نرم افزار NSX استفاده می شود این است که مواردی همچون Network Abstraction، Automation، Distributed Logical Router (DLR)، Edge Services، Distributed Firewalling (DFW)، 3rd Party Extension را ارائه می نماید.

Network Abstraction - ۲-۳

یکی از دلایلی که از NSX استفاده می شود، Network Abstraction یا مجازی سازی لایه دو شبکه است. در Network Abstraction تمامی قابلیت های سخت افزاری شبکه ارائه می گردد و همچنین امکاناتی مانند گسترش لایه دو با استفاده از VXLAN، ایجاد Micro-Segmentation اختصاصی و عدم محدودیت در ۱۲ بیت برای VLAN وجود دارد که از شبکه فیزیکی فراتر رفته است.

Virtual Extensible LAN (VXLAN) به هدف بسته بندی (Encapsulation) پروتکل برای اجرا بر روی زیرساخت شبکه لایه سه طراحی شده است. به عبارت دیگر به وسیله آن می توان شبکه لایه دو را در شبکه لایه سه توسعه داد. این امر به وسیله بسته بندی Frame های لایه دو درون سرآیند VXLAN صورت می گیرد که به آن MAC-in-UDP نیز گفته می شود. VXLAN نیازی به STP ندارد و از پروتکل های مسیریابی پویای لایه سه برای رسیدن به بهترین مسیر استفاده می کند. همچنین دسترسی لایه دو بین مبدأ و مقصد را فراهم می کند و ترافیک مشتریان را در یک زیرساخت مشترک جداسازی و ایزوله می کند. از تعداد بیشتری (۲۴ بیت) برای شبکه منطقی مشابه VLAN پشتیبانی می کند. همانطور که گفته شد VXLAN نیاز به اندازه 1600 MTU دارد که می توان از Jumbo Frame استفاده نمود و حداقل نیاز به یک VLAN در زیرساخت فیزیکی دارد.

چند اصطلاح پروتکل VXLAN در زیر توضیح داده شده است.

۱. Underlay Network: به زیرساخت محیا شده برای ارسال ترافیک VXLAN گفته می شود که توسط Routing Protocol های مختلف (Static Route، RIP، OSPF، EIGRP و IS-IS) مختلف انجام می شود.
۲. Overlay Network: شبکه ای که به کمک Underlay Network با پروتکل VXLAN ایجاد می شود تا شرایطی را مهیا سازد که دسترسی لایه ۲ از طریق شبکه IP برقرار شود.
۳. VXLAN Network Identifier (VNI): به منظور بالا بردن مقیاس پذیری و اختصاص یک شناسه به Frame های لایه دو هنگام بسته بندی Ethernet Frame در داخل VXLAN استفاده می شود. سرآیند Dot1q که حامل VLAN TAG است پاک و در VXLAN Frame جایگزین می شود که این عدد از ۱۲ بیت (VLAN) به ۲۴ بیت ارتقا یافته است.
۴. Virtual Tunnel End Points (VTEP): دستگاهی است که ترافیک ماشین مجازی را به پروتکل VXLAN، Encapsulate و Decapsulate می کند.
۵. Network Virtualization Edge (NVE): تونل ایجاد شده توسط VTEP با این نام دیده می شود.
۶. BUM Traffic: ترافیک های Broadcast، Unknown Layer-2 Unicast و Multicast هستند.

۳-۳- Edge Services

راهی برای جداسازی و تکه تکه کردن بخش های مختلف یک سازمان و یا برنامه های کاربردی است. اگر یک سازمان از بخش های مختلفی تشکیل شود، می توان برای هر بخش اطلاعات و دسترسی ها را جدا نمود و به راحتی آن را گسترش داد. به عبارت دیگر پل ارتباطی یا لبه است که کل شبکه در پشت آن قرار دارد و هر بخش از سازمان برای دسترسی به شبکه می تواند از سرویس های مختلفی مانند IPsec VPN استفاده کند. نمونه ای از سرویس هایی که در Edge ارائه می شود شامل Edge Firewall، Network Address Translation (NAT) و Routing Services هستند.

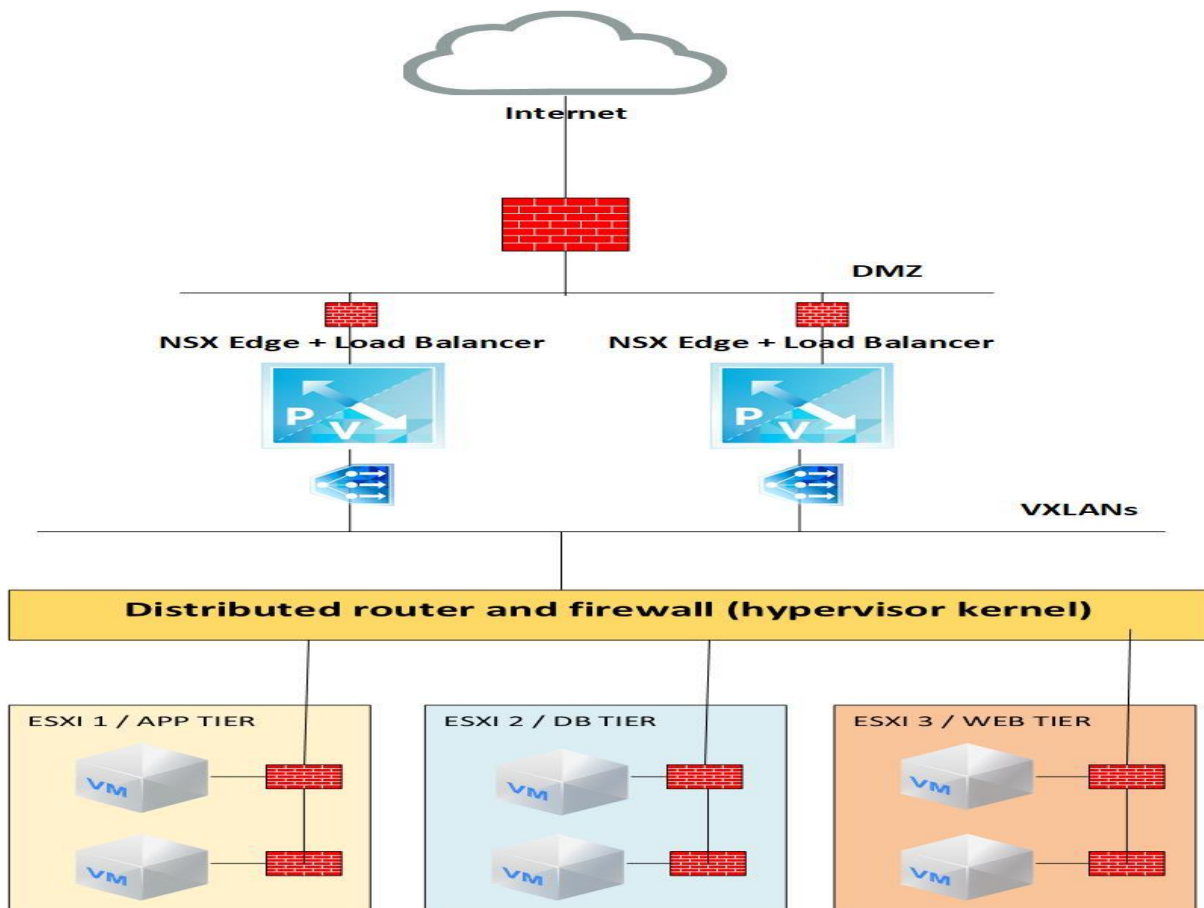
۳-۴- Distributed Firewalling and Routing

دیواره آتش و مسیریابی توزیع شده را می توان بهترین قابلیت NSX دانست. زمانی که در مورد ترافیک شبکه East-West صحبت می شود، منظور ترافیک درون مرکز داده است. بطور مثال ترافیک بین دو سرور در یک مرکز داده می تواند East-West باشد. زمانی که در مورد ترافیک شبکه North-South صحبت می شود، منظور ترافیک بین کاربر با سرور مرکز داده و یا ارتباط بین مراکز داده است. نرم افزار NSX بطور قابل ملاحظه ای

ترافیک East-West را کاهش می دهد. بطور مثال اگر دو ماشین مجازی بر روی یک سرور ولی در VLAN های متفاوتی باشند، برای دسترسی به یکدیگر نیاز است بسته ها از Host خارج شوند و به Switch بالادستی در Rack ارسال شوند. این روند رو به بالا ادامه می یابد تا بسته ها به Router که ارتباط این دو VLAN را فراهم می کند ارسال شوند. بعد از پردازش Router روند رو به عقب برای ارسال به ماشین مجازی دیگر صورت می گیرد. حال اگر Distributed Routing استفاده شود و به معنای اینکه در هر Host یک مسیریاب جانمایی شود، می توان این ترافیک را کاهش داد. بطور مثال ابتدا بسته ها در Host بررسی می شوند و اگر ماشین مربوطه در همان Host باشد توسط این مسیریاب بسته ها ارسال می شوند. در مورد Distributed Firewall نیز به همین شکل است که ترافیک امنیتی را می توان کاهش داد. بنابراین با تعریف سیاست های امنیتی و مسیریابی بر روی Host ترافیک شبکه کاهش پیدا می کند.

با تعریف سیاست های امنیتی می توان یک محیط Micro-Segmentation صحیح پیاده سازی نمود و یک فنس امنیتی بین برنامه های کاربردی و یا بخش های مختلف قرار داد. بطور مثال اگر چند VM با IP Subnet مشابه در یک Port Group باشند، می توان تعریف نمود که هیچ ترافیکی بین آنها جابه جا نشود.

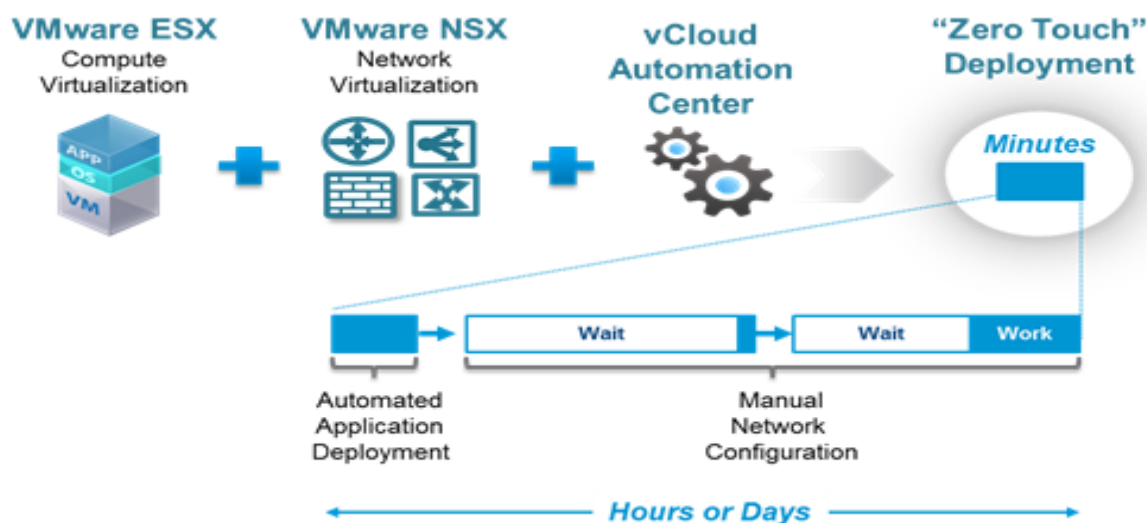
در روش Traditional Firewall یا دیوار آتش سنتی، ترافیک باید به Firewall فیزیکی ارسال و پردازش شود که این امر باعث افزایش ترافیک East-West می شود و سرعت پردازش بستگی به سخت افزار فیزیکی دارد. در روش Virtual Firewall یا دیوار آتش مجازی، ترافیک به Firewall مجازی یا Appliance ارسال

می شود که باز همان مشکلات در روش سنتی وجود دارد. در روش Distributed Firewall یا دیوار آتش توزیع شده، بر روی هر Host سیاست های امنیتی اجرا می شود. این امر باعث می شود سرعت و عملکرد بالاتر برود زیرا وابستگی سخت افزاری کاهش یافته و ترافیک هنگام ورود به Host و یا خروج از Host بررسی می شود. اگر نیاز به Throughput بیشتری باشد مقدار RAM و CPU بیشتری مصرف می شود.

Automation - 3-5

در مرحله آخر آماده سازی زمان بسیار کاهش می یابد و تغییرات در بخش کنترل و مدیریت کمتر رخ می دهد. پیاده سازی در مرحله آخر ممکن است هفته ها و یا ماه ها زمان ببرد و این در صورتی است که با استفاده از این قابلیت در چند دقیقه این کار انجام خواهد شد.

3rd Party Extension - 3-6

این قابلیت انعطاف پذیری بیشتری برای سرویس های اضافی فراهم می کند. این سرویس ها می تواند Intrusion Prevention/Detection System (IPS/IDS), Anti-Malware, Firewall Later 7 و ... باشد. بطور مثال یک سازمان می تواند از محصولات شرکت Palo alto, Fortinet یا F5 استفاده نماید. در واقع این سرویس ها مانند یک افزونه در سطح Hypervisor نصب می شوند و باعث کاهش استفاده از منابع می شوند. باید توجه داشت که سرویس های NSX توسط سرورهای موجود در Cluster پردازش می شوند و در صورت کمبود منابع و یا گسترش دادن محیط، می توان تعداد Host های بیشتری به Cluster اضافه نمود. پیشنهاد می شود که قابلیت های NSX بر روی چند Cluster تقسیم شوند. بطور مثال Cluster مربوط به Edge Service از دیگر Cluster ها جدا شود. بنابر سیاست هر سازمان می توان Cluster را خصوصی سازی نمود. بطور مثال اگر ترافیک در Edge Service بیشتر از دیگر ترافیک ها باشد از سرورها با کارت های شبکه بهتری استفاده شود.

VMware NSX Components & Architecture - 4

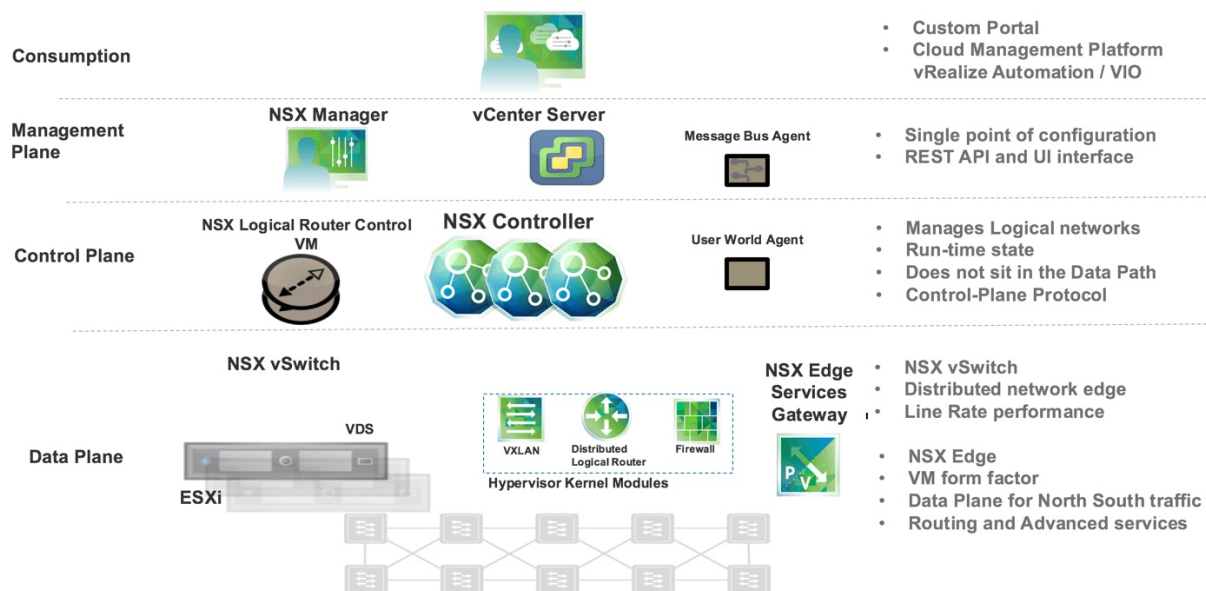
نرم افزار NSX از بخش های زیادی تشکیل نشده است و به راحتی نصب می شود. مدیر سیستم فقط NSX Manager را از طریق vCenter نصب یا Deploy می کند. پس از آن بقیه قسمت ها توسط NSX Manager

نصب یا Deploy می‌شوند. NSX Manager یک فایل با فرمت OVA یا Virtual Appliance است که از طریق vCenter به راحتی Deploy می‌شود. ابتدا باید NSX Manager نصب شود.

در مرحله دوم NSX Controller که مربوط به Control Plane یا بخش کنترلی است و عملیات‌های مختلف NSX را پردازش می‌کند، نصب می‌شود. تعداد NSX Controller Node باید سه Node باشد. در ادامه دلیل استفاده از این تعداد توضیح داده می‌شود. این تنظیمات بر روی vCenter و از طریق NSX Manager صورت می‌گیرد.

در مرحله سوم افزونه‌ای بر روی تمام vSphere Hosts نصب می‌شود. پس از ساخت Cluster در داخل vCenter و اضافه نمودن تعدادی Host به آن، نوبت به اضافه افزونه NSX به هر Host می‌رسد. این افزونه باعث برقراری ارتباط بین Host و Controller می‌شود. Host Kernel Module یا User World Agent (UWA) افزونه‌ای است که بر روی vSphere Host اضافه می‌شود. بر روی هر Host دو UWA به نام‌های Control Plane (netcpa) و Message Bus Client (vShield Firewall Daemon (vsfwd)) اضافه می‌شوند.

در مرحله آخر بر روی محیط آماده شده، سرویس‌های شبکه مانند Edge، Distributed Router، Controller و ... اجرا و تنظیم می‌شوند. باید توجه داشت که تمامی مؤلفه‌های نام برده بصورت مجازی یا Virtual هستند. پیشنهاد اکید می‌شود که بعضی از این مؤلفه‌ها بصورت Cluster یا چندتایی اجرا شوند که این امر سبب دسترسی پذیری و قابلیت اطمینان بالا می‌شود. در ادامه هر بخش به اختصار توضیح داده می‌شود.

Data Plane - ۱-۴

در بخش Data Plane اطلاعات مربوط به NSX Virtual Switch قرار می‌گیرد. این اطلاعات بر پایه Virtual Distributed Switch (VDS) است که مؤلفه‌های اضافی بر روی آن نصب می‌شوند. Kernel

Configuration/Installation Files، Module و ... در قالب فایل های VIB جمع شده اند و اجرای آنها باعث اجرای سرویس هایی مانند Distributed Routing، Logical Firewall و فعال کردن VXLAN بر روی Virtual Switch می شود. این بخش در قسمت مدیریتی قرار ندارد ولی به کار خود ادامه می دهد. در بخش Kernel Module مربوط به Data Plane سه مؤلفه (DLR) Distributed Logical Router، Distributed Firewall (DFW) و VXLAN جای گرفته است. همچنین VDS برای ایجاد و مدیریت Port Groupها مورد نیاز است. Edge Services نیز بصورت Virtual Appliance یا ماشین مجازی بصورت جداگانه نصب می شود که در همین بخش Data Plane قرار دارد.

۴-۲- Control Plane

این بخش داخل NSX Controller Cluster اجرا می شود. NSX Controller یک سیستم مدیریتی توزیع شده مرکزی پیشرفته است که عملیات Control Plane مربوط به Logical Switching و Logical Routing را فراهم می کند. به عبارت دیگر تنظیمات و تغییرات مدیریتی را اعمال و مشخص می کند که هر مؤلفه چه وظایفی را برعهده دارد. NSX Controller Cluster ماژول های Distributed Switching و Distributed Routing داخل Hypervisor را مدیریت می کند. باید توجه داشت که در هر Cluster باید سه Controller Node برای مقیاس پذیری و دسترسی پذیری وجود داشته باشد. استفاده از سه Controller باعث جلوگیری از سناریوی Split-Brain می شود و به معنای این است که اطلاعات در هر سه هماهنگ و Sync می ماند. هر خطایی بر روی یک Controller Node هیچ تأثیری بر روی ترافیک Data Plane ندارد ولی در صورت از بین رفتن همه Nodeها ترافیک Data Plane دچار اشکال می شود. با استفاده از NSX Manager می توان NSX Controller Nodeها را Deploy نمود. بخشی از وظایف Control Cluster ارائه API، Switch Manager، Server Directory، Logical Manager و ... است. همچنین بخش Control Plane وظیفه مدیریت UWA را برعهده دارد و به VXLAN و DLR در Kernel Module فرمان می دهد که چه وظایفی برعهده دارند. مدیریت DFW در Kernel Module برعهده Control Plane نیست. NSX Manager وظیفه تنظیم و مدیریت سرویس های مسیریابی را برعهده دارد. NSX Manager ماشین مجازی به نام Logical Router Control Virtual Machine را Deploy می کند و تنظیمات Logical Interface (LIF) را بر روی هر Host که داخل Control Cluster قرار دارد، اعمال می کند. Logical Router Control Virtual Machine یک مؤلفه در Control Plane است که وظیفه پردازش اطلاعات مسیریابی را برعهده دارد و از BGP و OSPF پشتیبانی می کند. اطلاعات مسیریابی می تواند شامل Routing Table Update، Routing Redistribution و ... باشد. باید توجه داشت که وظیفه مسیریابی ترافیک ماشین های مجازی برعهده DLR Module و مدیریت آن برعهده Logical Router Control Virtual Machine است.

در بخش Control Plane در NSX Controller اطلاعات سرویس‌هایی مانند VXLAN فراهم می‌شود. این اطلاعات می‌تواند شامل ARP Table، MAC Table، و VTEP Table و... باشد تا در صورت نیاز این اطلاعات در اختیار Hostها قرار گیرد. این امر باعث انتخاب بهترین مسیر و جلوگیری از ترافیک Broadcast می‌شود. در صورت فعال کردن VXLAN بر روی شبکه فیزیکی باید IP Multicast را نیز فعال نمود و این در صورتی است که در NSX می‌توان IP Multicast را فعال نکرد و به عنوان یک پیش‌نیاز نیست. به عبارت دیگر باعث کاهش ترافیک IP Multicast می‌شود.

همانطور که گفته شد برای نصب NSX Controller حداقل و حداکثر باید از سه Node استفاده شود، البته در محیط آزمایشگاهی، یکی نیز قابل پیاده‌سازی است. NSX Controller توسط NSX Manager نصب می‌شود و از IP Pool برای آدرس‌دهی هر Node استفاده می‌شود. زمانی که NSX Controller Cluster اجرا می‌شود، فرآیندی برای انتخاب یک Node به عنوان Master رخ می‌دهد. انتخاب Master با توجه به تعداد رأی‌های Nodeهای فعال و غیرفعال صورت می‌گیرد. یکی از دلایل اینکه از سه Node استفاده می‌شود همین تعداد رأی‌ها است تا بتوان Master انتخاب شود. طی این فرآیند یک Node به عنوان Master و بقیه به عنوان Slave می‌شوند. وظیفه Master تخصیص منابع و تشخیص خطا بر روی Controller Nodeها است. در صورت خطا در Master دوباره فرآیند انتخاب Master صورت می‌گیرد. همانطور که گفته شد از چند Node در Cluster برای عملکرد و دسترسی‌پذیری بالا استفاده می‌شود و Master وظیفه تخصیص منابع را برعهده

Logical Switches

Logical Routers

NSX Control Plane Node

NSX Control Plane Node

NSX Control Plane Node

دارد. مکانیزم تخصیص منابع Slicing نام دارد. از Slicing استفاده می‌شود تا از فعال بودن هر Node در هر زمان مطمئن شد. همچنین Master از Slicing برای تخصیص منابع استفاده می‌کند تا بخشی از پردازش VXLAN و یا Logical Routing را به Node های دیگر محول نماید. در تصویر زیر این تخصیص نشان داده شده است.

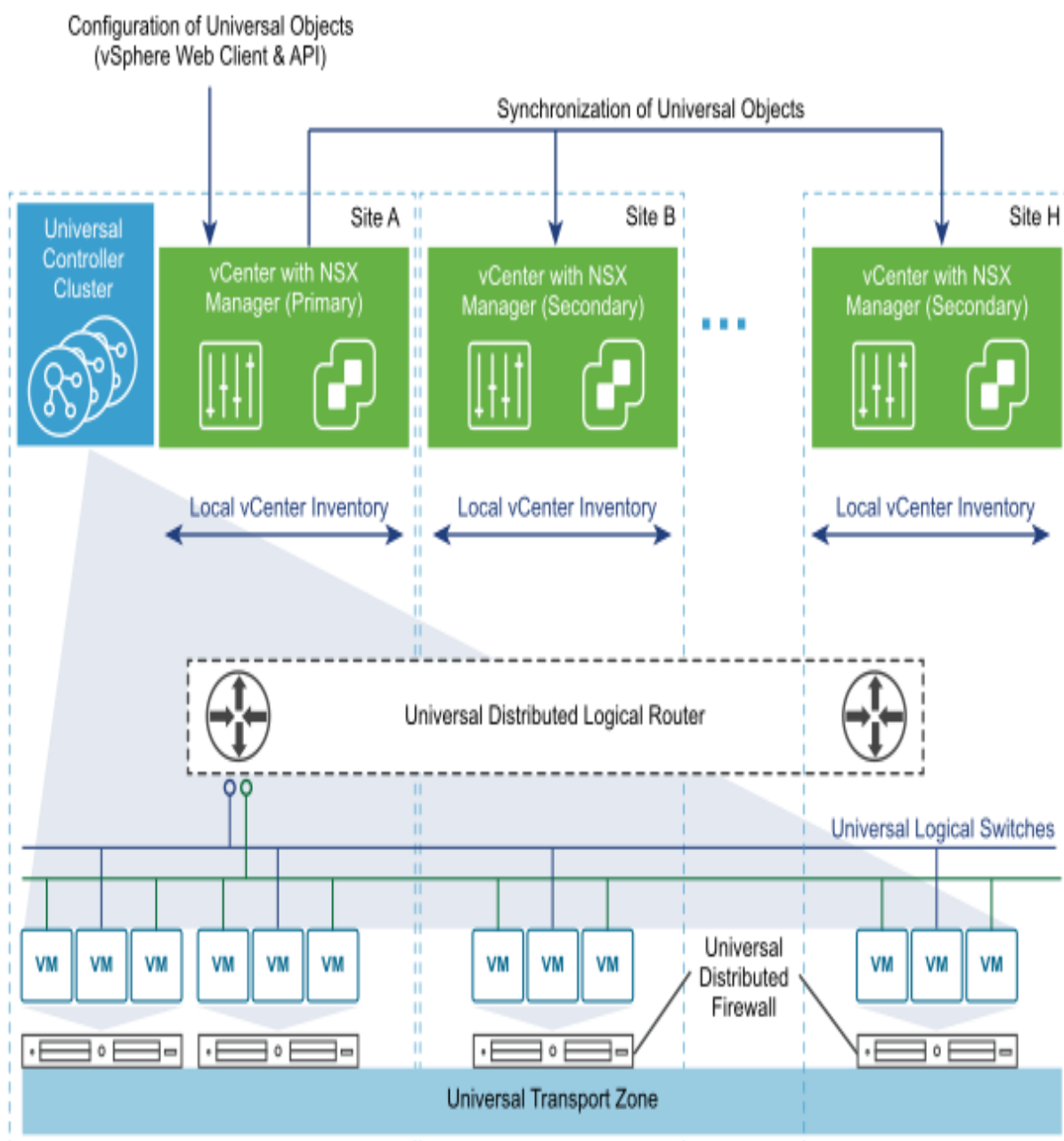
Management Plane - ۳-۴

ارائه اینترفیس مدیریتی و همچنین برقراری ارتباط با بخش Control Plane یا مؤلفه‌های دیگر، برای اجرا و تغییر تنظیمات، برعهده بخش مدیریتی یا Management Plane است. vCenter Server یک محیط گرافیکی برای مدیریت مرکز داده به مدیر سیستم ارائه می‌کند. NSX Manager با برقراری ارتباط با vCenter تنها از طریق vSphere API برای انجام عملیات و سرویس‌های خود استفاده می‌کند. NSX Manager دستورات را از طریق vCenter، Restful API های قدرتمند و کامل (یک معماری نرم‌افزاری برای سرویس‌های وب است) و همچنین دیگر پلتفرم‌های مدیریتی ابر مانند vCAC دریافت می‌کند. این نرم‌افزار هیچ وظیفه‌ای در بخش Data Plane یا Control Plane ندارد. از طریق NSX Manager می‌توان با NSX Controller ارتباط برقرار نمود. در واقع تنظیمات از طریق vCenter به NSX Manager و بعد از آن به NSX Controller و در آخر به Host ارسال می‌شود و در نهایت Host تنظیمات را اعمال می‌کند. همچنین می‌توان دستورات از طریق Message Bus به مؤلفه‌ها ارسال نمود. باید توجه داشت که Message Bus یک مؤلفه است و ماشین مجازی نیست. Message Bus یک پروتکلی است که به فرستنده اجازه می‌دهد تا در صورت در دسترس نبودن میزبان، یک پیام خصوصی را ارسال و آن را تضمین نماید. پروتکلی که NSX در این زمینه از آن استفاده می‌کند یک Advanced Message Queuing Protocol (AMQP) است که RabbitMQ نام دارد و بر روی NSX Manager نصب و اجرا می‌شود. vShield Firewall Daemon (VSFWD) یک ارتباط امن بر روی TCP/5671 برای اجرای دستورات Shell از NSX Manager به ESXi برقرار می‌کند.

NSX Manager به راحتی به عنوان یک Virtual Appliance بر روی vCenter نصب می‌شود. بر روی هر vCenter تنها یک NSX Manager نصب می‌شود. در صورت استفاده از چند vCenter در سایت‌های مختلف و یا استفاده از VMware Site Recovery Manager (SRM) می‌توان با استفاده از Cross-vCenter NSX که در نسخه 6.2 به بعد ارائه شده است، بر روی هر سایت بصورت جداگانه یک NSX Manager نصب و آنها را با یکدیگر Link نمود. در صورت استفاده از چند NSX Manager یکی از آنها به عنوان Primary و بقیه به عنوان Secondary عمل می‌کنند. در واقع یک لایه یکپارچه یا Universal از شبکه مجازی بین سایت‌ها قرار می‌گیرد. در صورت از بین رفتن NSX Manager، ارتباطات و سرویس‌های شبکه برقرار هستند و فقط تغییرات بر روی شبکه اعمال نمی‌شود. می‌توان با استفاده از راه‌حل‌هایی مانند vSphere HA و یا Fault Tolerance از NSX Manager محافظت نمود. پیشنهاد می‌شود که مؤلفه‌های مدیریتی بر روی چند Rack

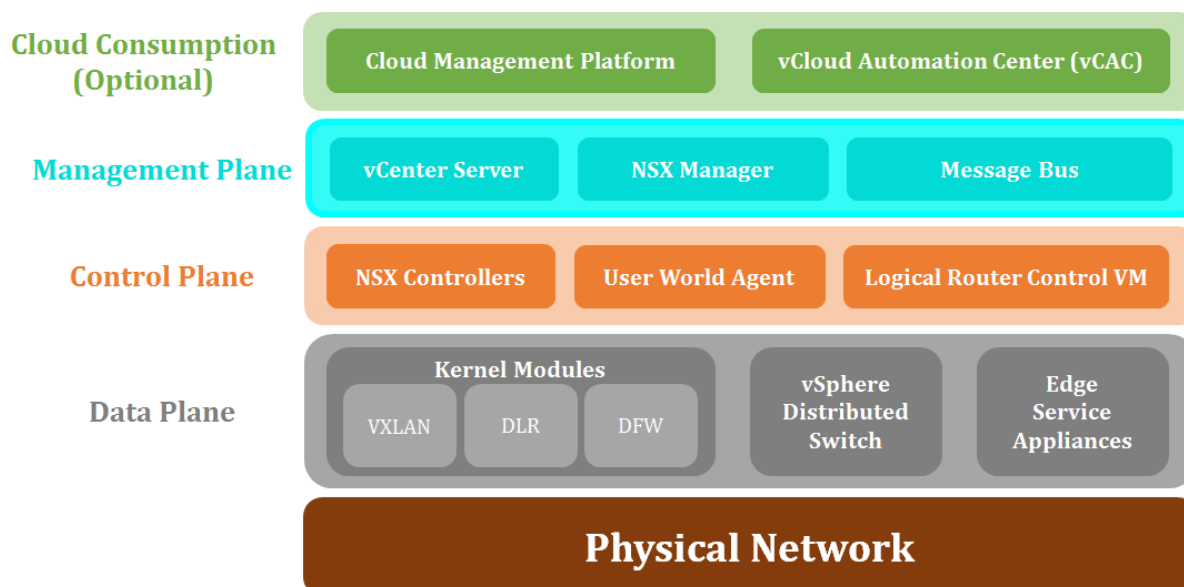
مختلف قرار گیرد تا تحمل پذیری در برابر خطا افزایش یابد. باید توجه داشت که NSX Cluster و vSphere Cluster قابلیت‌ها و عملکردهای متفاوتی دارند. حداکثر تأخیر در شبکه بین مؤلفه‌های مختلف در زیرساخت مجازی برای پیاده‌سازی NSX باید 150 ms باشد که در غیر اینصورت ممکن است خطا در شبکه مجازی رخ دهد. برای استفاده از Cross-vCenter NSX باید نسخه‌های زیر مورد استفاده قرار گیرد.

Component	Version
NSX Manager	6.2 or later
NSX Controller	6.2 or later
vCenter Server	6.0 or later
ESXi	ESXi 6.0 or later Host clusters prepared with NSX 6.2 or later VIBs

Cloud Consumption - 4-4

در بالاترین لایه، بخش مدیریت ابر یا Cloud Management وجود دارد که بیشتر برای مراکز داده بزرگ استفاده می‌شود. استفاده از این بخش اختیاری است و می‌توان از پلتفرم‌های مدیریتی ابر مانند VMware vCloud Automation Center (vCAC) استفاده نمود.

VMware vSphere Host Components - 5-4

در محیط NSX چندین مؤلفه بر روی vSphere Host ESXi نصب و اجرا می‌شود. NSX Controller Cluster با استفاده از TCP SSL با مؤلفه‌های ESXi که User World Agent (UWA) نام دارند، ارتباط برقرار می‌کند. UWA اطلاعات را جمع‌آوری و دستورات را مطابق با NSX Controller Cluster اجرا می‌کند. بر روی هر Host دو UWA نصب و اجرا می‌شود. Message Bus Client که با سرویسی به نام vShield Firewall Daemon (vsfwd) بر روی Host قرار دارد و توسط خود NSX Manager مدیریت می‌شود. مؤلفه دیگری که توسط NSX Controller مدیریت می‌شود با سرویس netcpa شناخته می‌شود که وظیفه Routing و Switching را برعهده دارد.

Distributed Firewall Module (DFW) نیز مؤلفه‌ای است که بر روی هر vSphere Host و در سطح Kernel Module قرار دارد و با توجه به قوانین و سیاست‌هایی که تعریف می‌شود امنیت محیط مجازی را در لایه‌های دو، سه و چهار فراهم می‌کند. هر DFW بر روی یک vNIC ماشین مجازی ایجاد می‌شود. بطور مثال اگر یک ماشین مجازی سه کارت شبکه vNIC داشته باشد، سه DFW Instance برای ماشین مجازی اختصاص داده می‌شود. قوانین و سیاست‌های DFW می‌تواند در لایه دو و با استفاده از پروتکل‌های آن بر اساس آدرس MAC و یا در لایه سه و چهار بر اساس IP یا TCP/UDP تعریف شود. باید توجه داشت که ابتدا قوانین لایه دو بررسی می‌شود و در صورت Block شدن ترافیک ماشین مجازی، ترافیک لایه سه و چهار بررسی نمی‌شود و Block می‌شود. مؤلفه DFW ترافیک شبکه را در محیط مجازی به مجازی و مجازی به فیزیکی (East-West) کنترل

و بررسی می‌کند. قوانین و سیاست‌های DFW می‌تواند در محیط‌های vCenter، NSX Manager و یا در ESXi Host تعریف شود.

Distributed Router Module (DLR) مؤلفه دیگری در سطح vSphere Host است که وظیفه مسیریابی ترافیک ماشین‌های مجازی را برعهده دارد. DLR بهترین مسیر را با استفاده از بخش Control Plane برای ارسال ترافیک East-West ماشین مجازی انتخاب می‌کند. در واقع DLR از دو بخش Control Plane که برعهده NSX Controller است و بخش Data Plane که بر روی Host قرار می‌گیرد، تشکیل می‌شود. DLR و DFW با همکاری یکدیگر مسیریابی و امنیت را به بهترین نحو انجام می‌دهند. DLR از دو پروتکل مسیریابی OSPF و BGP پشتیبانی می‌کند.

مؤلفه دیگری که بر روی vSphere Host نصب و اجرا می‌شود VXLAN Module است. این مؤلفه وظیفه Switching را برعهده دارد.

باید توجه داشت که همه مؤلفه‌ها هنگام آماده‌سازی Host توسط NSX Manager بصورت خودکار نصب و اجرا می‌شوند و نیازی به اجرای مدیر سیستم نیست. همه مؤلفه‌ها برای امنیت در ارتباط با یکدیگر از SSL Certificate استفاده می‌کنند. SSL Certificate می‌تواند توسط خود مدیر سیستم در هنگام نصب NSX Manager نیز ایجاد شود. NSX Manager وظیفه نصب SSL Certificate را بر روی vSphere Host و NSX Controller دارد.

۵- VMware vSphere Switches

شرکت VMware برای اتصال ماشین‌های مجازی و ارتباط آنها با یکدیگر از Switch مجازی استفاده می‌کند. Standard Switch یک Switch مجازی است که بر روی یک ESXi بصورت جداگانه نصب و مدیریت می‌شود و هیچ ارتباطی با ESXi دیگر ندارد. ماشین‌های مجازی از طریق پورت Virtual Machine Port به این Switch متصل می‌شوند و با یکدیگر و یا خارج از شبکه ارتباط برقرار می‌کنند. ترافیک‌های مدیریتی و کنترلی مانند Management، vMotion و ... از طریق VMKernel Network Adapter به این Switch متصل می‌شوند. همچنین کارت‌های شبکه نیز از طریق Physical Network Adapter به این Switch متصل می‌شوند. مشکلی که در این نوع Switch وجود دارد مدیریت سخت و قابلیت‌های کم است، زیرا باید بر روی هر ESXi بصورت جداگانه پورت‌ها و کارت‌های شبکه را مدیریت نمود. vSphere Distributed Switch (VDS) یک Switch مجازی است که بصورت یکپارچه همه ESXi‌ها را پوشش می‌دهد. VDS مانند یک لایه گسترده بر روی همه ESXi‌ها قرار می‌گیرد و بصورت متمرکز آنها را مدیریت می‌کند. بر روی VDS نیز می‌توان پورت‌های متفاوتی مانند Standard Switch تعریف نمود. به عبارت دیگر وظیفه VDS ارائه یک شبکه مجازی بین تمامی ESXi‌ها است که ماشین‌های مجازی از طریق آن به شبکه مجازی متصل می‌شوند. می‌توان بعضی از قابلیت‌ها مانند Management، vMotion، iSCSI، NFS و ... را بر روی

همان Standard Switch نگه‌داشت و به VDS انتقال نداد. VDS قابلیت‌هایی را ارائه می‌کند که Standard Switch نمی‌تواند. نمونه‌ای از این قابلیت‌ها به اختصار توضیح داده می‌شود.

۱-۵- Network I/O Control (NIOC)

از طریق NIOC می‌توان پهنای‌باند ترافیک‌های متفاوت را به اشتراک گذاشت و یا اینکه محدود نمود. بطور مثال هر VM یا هر سرور از شبکه چه میزان از پهنای‌باند را می‌توانند استفاده کنند. به عبارت دیگر بسته‌های شبکه را اولویت‌بندی می‌کند.

۲-۵- Port Mirroring

با استفاده از این قابلیت می‌توان یک کپی از ترافیک پورت خاصی را به یک سیستم دیگر مانند Monitoring Remote Switch Port Analyzer و Switch Port Analyzer (SPAN) ارسال نمود. این قابلیت همانند Remote Switch Port Analyzer (RSPAN) در سیستم‌های سیسکو است.

۳-۵- NetFlow

Netflow ابزار تحلیل شبکه است که با استفاده از آن می‌توان ترافیک شبکه و ماشین مجازی را مشاهده و بررسی نمود. آدرس IP سیستم NetFlow Collector در VDS تنظیم می‌شود و از طریق آن می‌توان ترافیک شبکه مجازی را بررسی نمود. Solar Winds یک ابزار در زمینه NetFlow است.

۴-۵- Private VLAN

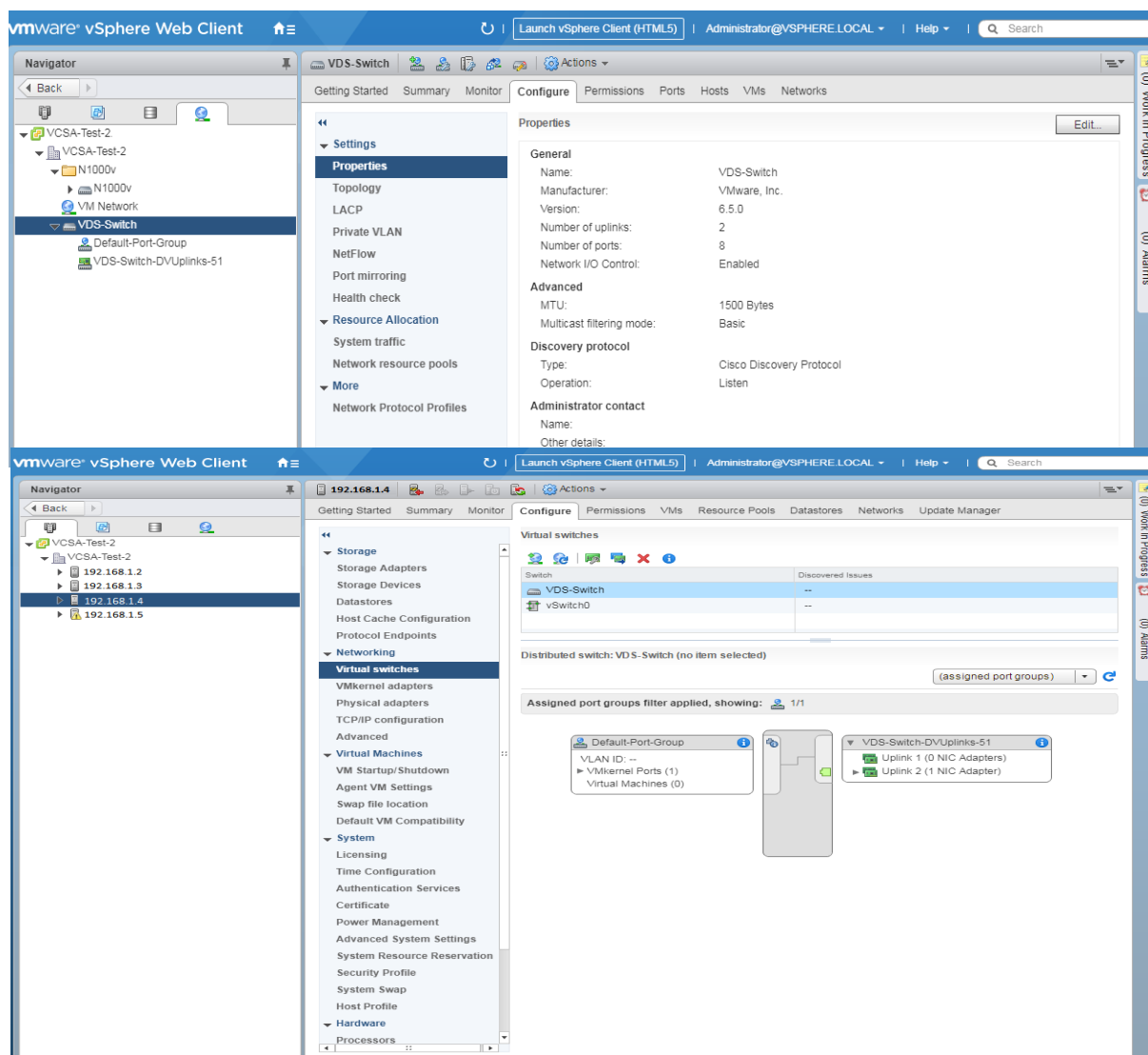
PVLAN قابلیت است که می‌توان یک VLAN را نیز به بخش‌های کوچک‌تر تقسیم و برای هر بخش یک سیاست تعریف نمود. این سیاست مشخص می‌کند که بخش‌های کوچک‌تر چگونه با بیرو و با یکدیگر ارتباط برقرار کنند. در PVLAN یک VLAN اصلی یا Primary VLAN وجود دارد که به دو زیر مجموعه Community VLAN و Isolate VLAN تقسیم می‌شود. در یک Community VLAN، دو پورت با یکدیگر می‌توانند ارتباط برقرار کنند ولی با یک Community VLAN دیگر نمی‌توانند ارتباط برقرار کنند. در Isolate VLAN دو پورت حتی با یکدیگر نیز نمی‌توانند ارتباط برقرار کنند. باید توجه داشت که سیاست ارتباط با خارج از Primary VLAN می‌تواند برای همه بصورت یکسان باشد. به عبارت دیگر دسترسی همه به خارج از VLAN بصورت یکسان است.

۵-۵- Traffic Shaping

با استفاده از این قابلیت می‌توان ترافیک ورودی و خروجی ماشین مجازی را محدود نمود. این قابلیت در Standard Switch نیز وجود دارد ولی فقط ترافیک خروجی را محدود می‌کند. با استفاده از این قابلیت می‌توان پهنای‌باند ماشین‌های مجازی را بین سرورهای مختلف Load Balance نمود.

قبل از اینکه نرم‌افزار NSX تنظیم شود باید مؤلفه‌های VDS مانند Security, Teaming and Fail Over، Monitoring، Options و ... بصورت صحیح و Best Practice اجرا شود. VDS نیاز به لایسنس Enterprise Plus دارد، ولی هیچ پیش‌نیاز سخت‌افزاری ندارد. VDS برای تنظیمات خود به vCenter نیاز

دارد و در صورت از بین رفتن vCenter تنظیمات آن با ریست شدن ESXi از بین می‌رود. بنابراین باید از vCenter Database نسخه پشتیبان تهیه نمود و یا از vCenter HA برای دسترسی پذیری بیشتر استفاده نمود. در بعضی از سازمان‌ها و یا محیط‌ها تنظیماتی مانند VMKernel Management، iSCSI و ... بر روی Standard Switch قرار می‌گیرد که این مشکلی برای VDS ایجاد نمی‌کند و می‌توان این تنظیمات را در جای خود نگه داشت. VDS از نظر ساختاری به دو مؤلفه تقسیم می‌شود. مؤلفه اول شامل بخش‌های VMKernel Management و Control Plane است که هر دو از طریق vCenter تنظیم می‌شوند. مؤلفه دوم شامل بخش‌های I/O و Data Plane است که مانند یک Switch مجازی بر روی هر ESXi قرار می‌گیرد و بخشی از VDS می‌شود. این Switch مجازی وظیفه پردازش ترافیک را بر روی هر ESXi دارد و از طریق Control Plane که بر روی vCenter قرار دارد دستورات و تغییرات را اعمال می‌کند. به همین دلیل است که با از بین رفتن vCenter در صورت ریست شدن ESXi، تنظیمات از بین می‌رود و در غیر اینصورت هنوز تنظیمات بر روی ESXi وجود دارد. باید توجه داشت که VDS نیاز به نصب Module و یا Component بر روی ESXi ندارد. در شکل زیر نمایی از VDS بر روی vCenter نمایش داده شده است.

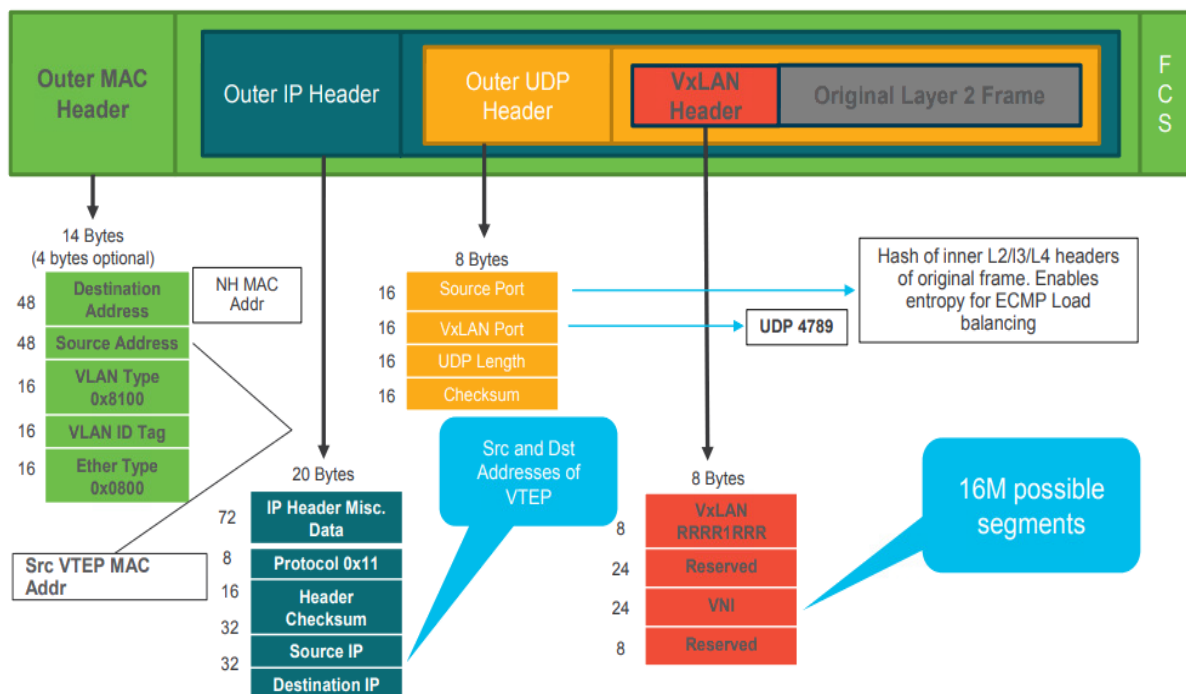
۶- VXLAN

Virtual Extensible Local Area Network (VXLAN) تکنولوژی پوششی شبکه یا Overlay Network است که توسط IETF با RFC 7348 تعریف شده است. Overlay به معنای قرار دادن یک لایه در لایه دیگر است. VXLAN یک چهارچوب برای مجازی‌سازی کردن لایه دو بر روی لایه سه فراهم می‌کند. VXLAN بیشتر برای مراکز داده مجازی‌سازی شده استفاده می‌شود. در مجازی‌سازی سرور بر روی هر Host تعدادی ماشین مجازی نصب می‌شود. که هر ماشین ماشین مجازی نیاز به آدرس MAC و IP دارد. همچنین هر کارت شبکه ماشین مجازی می‌تواند در VLAN اختصاصی مربوط به خود باشد. با توجه به اتصال ماشین‌ها به Switch مجازی نیاز به پروتکل STP نیز احساس می‌شود. با توجه به اینکه در مراکز داده تعداد بسیار زیادی ماشین مجازی وجود دارد و محدودیت در تعداد VLAN و مشکلات STP و زمان‌بر بودن آن باعث ایجاد دغدغه شده است، پروتکل VXLAN تعریف شده است. در پروتکل VXLAN با افزایش تعداد بیت برای شبکه منطقی به 24 Bit محدودیت در تعداد VLAN برطرف گردیده است. همچنین انتقال لایه دو بر روی لایه سه و با استفاده از پروتکل‌های مسیریابی Dynamic Routing بر روی لایه سه مشکل STP نیز برطرف گردیده است. در این حالت دیگر پورت‌ها به حالت Block نمی‌روند بلکه از آنها برای Load Balancing استفاده می‌شود که این امر باعث افزایش کارایی شبکه و استفاده از حداکثر منابع است. پروتکل پوششی VXLAN ترافیک MAC هر ماشین مجازی را به فرمت خاصی بر روی یک تونل منطقی بسته‌بندی می‌کند. اصطلاحات مربوط به VXLAN در بخش Network Abstraction توضیح داده شده است. همانطور که بیان شد به دستگاهی که از پروتکل VXLAN پشتیبانی می‌کند (VTEP) Virtual Tunnel End Point گفته می‌شود. VTEP وظیفه Encapsulate و Decapsulate کردن و یا همان بسته‌بندی بسته‌های VXLAN را برعهده دارد. VTEP برای Encapsulate کردن Ethernet Frame مقادیری قبل از Ethernet اصلی اضافه می‌کند. این مقادیر شامل موارد زیر است.

۱. VXLAN Header: این فیلد شامل چهار بخش است. بخش اول VXLAN Flag که بصورت پیش فرض برابر 00001000 است و به معنای این است که VNI صحیح است. بخش دوم و چهارم Reserved است. بخش سوم VXLAN Network Identifier که برابر شماره شبکه منطقی است.
۲. Outer UDP Header: این فیلد شامل چهار بخش است. بخش اول شماره پورت مبدأ (UDP Source Port) است که بر اساس عملیات Hash بر روی بسته اصلی محاسبه می‌شود. بخش دوم شماره پورت مقصد که همان پورت 4789 UDP پیش فرض است که VTEP از آن برای ارسال بسته‌های VXLAN استفاده می‌کند. بخش سوم و چهارم UDP Length و UDP Checksum است.

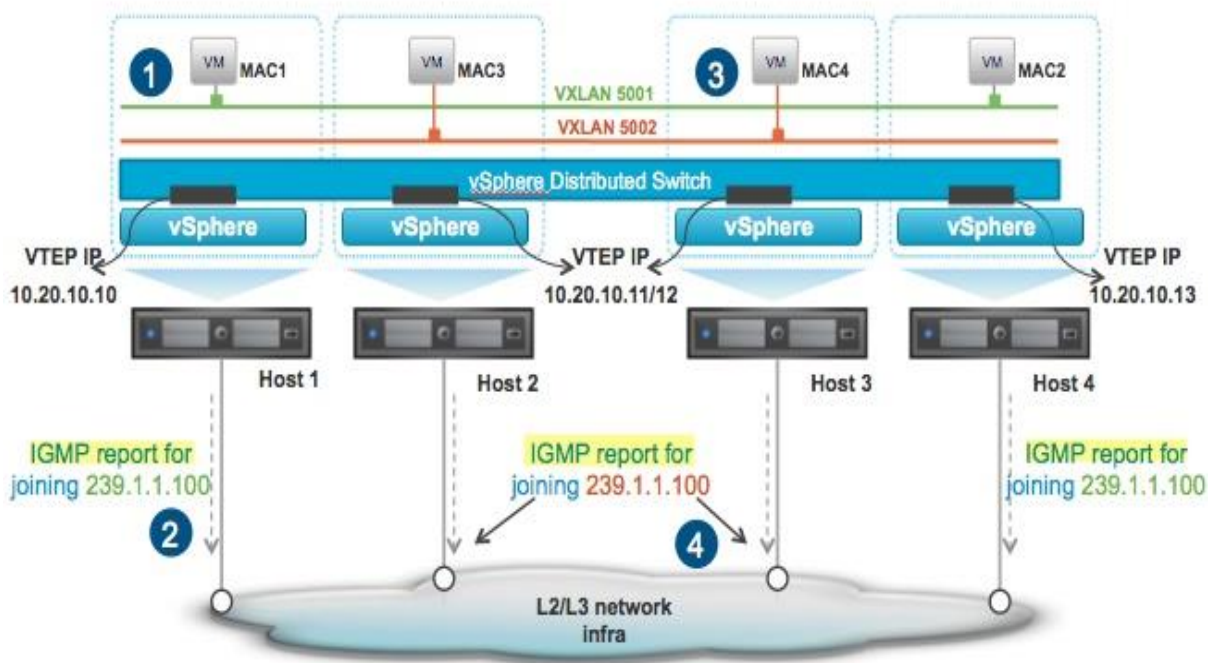
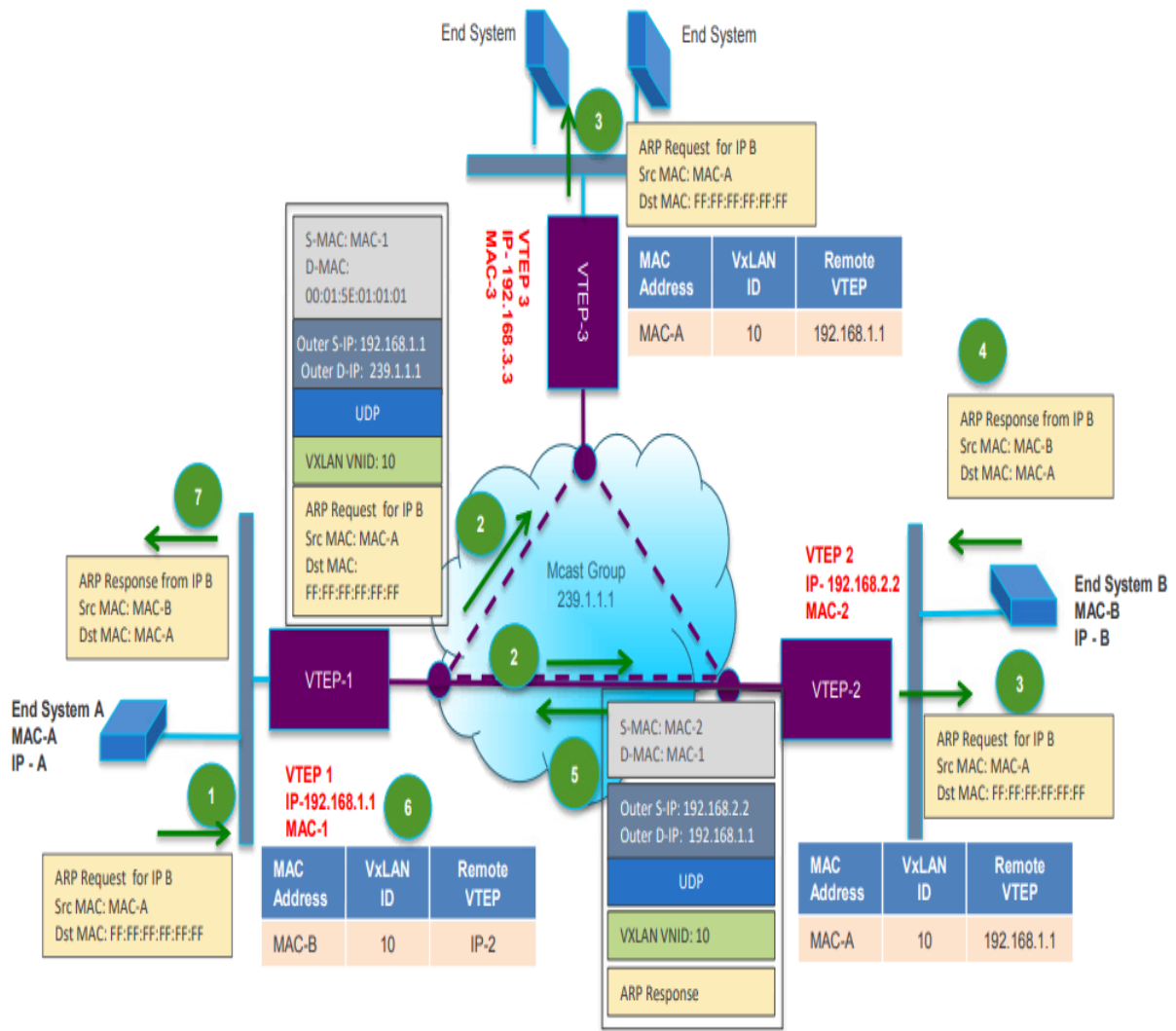
۳. Outer IP Header: این فیلد شامل پنج بخش است. بخش اول آدرس IP مقصد دستگاه VTEP است که VXLAN Tunnel را ایجاد می‌کند. به عبارت دیگر همسایه VTEP است. بخش دوم آدرس مبدأ محلی خود دستگاه VTEP است که VXLAN Tunnel را ایجاد کرد است. بخش‌های بعدی مربوط به اطلاعات پروتکل IP است که می‌تواند شامل IPv4/v6، Checksum، Time To Live و ... باشد.

۴. Outer Ethernet Header: این فیلد شامل پنج بخش است. بخش اول Ether Type است که برای IPv4 برابر 0x0800 است. بخش دوم و سوم شامل Outer VLAN ID و VXLAN Type که اختیاری هستند. بخش چهارم آدرس MAC مبدأ یا همان VTEP MAC است. بخش پنجم آدرس MAC مقصدی است که VTEP باید بسته را به آن ارسال کند که می‌تواند Gateway یا همسایه باشد.

VXLAN از پروتکل Internet Group Membership Protocol (IGMP) استفاده می‌کند تا به گروه Multicast ملحق شود. از طریق IP Multicast یک ارتباط بین تمامی VTEPها برقرار می‌شود تا Frameهای Broadcast، Multicast و Unknown Unicast را بین یکدیگر جابه‌جا نمایند. همچنین VNIها از طریق VTEP Interface IP جابه‌جا می‌شوند.

هر ESXi از VMKernel Interface برای ارتباط با بستر VXLAN استفاده می‌کند. در واقع یک تونل مجازی بین VTEPهای هر ESXi که از آدرس VMKernel Interface خود استفاده می‌کنند، ایجاد می‌شود. هر ESXi بسته به تعداد کارت شبکه فیزیکی و NIC Teaming می‌تواند یک یا چند VTEP داشته باشد. باید توجه داشت که VMها هیچ دیدی از VXLAN و Encapsulate و Decapsulate ندارند. در تصویر بعد ارتباط بین VTEPها و نحوه ارسال بسته‌ها نمایش داده شده است.

پروتکل‌های دیگری نیز مانند VXLAN وجود دارند که می‌توان به Network Virtualization using Generic Routing Encapsulation (NVGRE)، Stateless Transport Tunneling (STT) و Generic Network Virtualization Encapsulation (GENEVE) اشاره نمود. در NSX-T از GENEVE برای Encapsulation استفاده می‌شود.

۷- VMware NSX and vSphere Network Configuration

زمانی که بر روی یک ESXi Host ماژول VTEP اجرا می‌شود، تنظیمات مربوط به NIC Teaming، Load Balancing و Failover بسیار مهم هستند. قبل از اجرای NSX باید تنظیمات مربوط به NIC Teaming، Load Balancing و Failover در vCenter بررسی شود. نرم‌افزار NSX وابسته به این تنظیمات است و قابلیت‌هایی که بر روی vSphere و یا vCenter پشتیبانی نمی‌شود، در NSX پشتیبانی می‌شود. به NIC Teaming، Load Balancing و Failover به کارت‌های شبکه فیزیکی بستگی دارند که بر روی VDS و VXLAN اعمال می‌شوند. باید توجه داشت که تمامی این تنظیمات به محیط و تعداد کارت شبکه بستگی دارد و باید قبل از اجرا بصورت Best Practice اجرا شوند. درباره Load Balancing هیچ قابلیت و گزینه‌ای وجود ندارد تا ارسال بسته‌ها بصورت مساوی بر روی کارت‌های شبکه را تضمین کند. به عبارت دیگر توزیع بسته‌ها بر اساس الگوریتم‌های متفاوت مانند IP Hashing، MAC Hashing و ... متفاوت است که هیچ موقع نمی‌توان تضمین نمود که بسته‌ها بصورت کاملاً مساوی تقسیم و توزیع می‌شوند. در الگوریتم Round Robin که بسته‌ها یکی از کارت شبکه اول و دیگر از کارت شبکه دوم و به همین ترتیب ادامه پیدا می‌کند، مشکل رسیدن بسته‌ها به ترتیب اولویت وجود دارد که این الگوریتم آن را ضمانت نمی‌کند. زمانی که بین دو سیستم یک ارتباط برقرار می‌شود و هر سیستم چندین کارت شبکه دارد، این ارتباط فقط از یک کارت شبکه عبور داده می‌شود. به عبارت دیگر خیلی مهم نیست که از چه مکانیزمی برای Load Balancing استفاده شود. بطور مثال یک ماشین مجازی همیشه آدرس IP و MAC یکسانی دارد و کاربری که نیز به آن متصل می‌شود هم آدرس IP و MAC یکسانی دارد. حال هر الگوریتم Hashing که vSphere پشتیبانی می‌کند استفاده شود باز هم از یک کارت شبکه استفاده می‌شود. به عبارت ساده‌تر هیچ الگوریتم Hash وجود ندارد که بسته‌ها را در یک ارتباط بین دو کارت شبکه ارسال کند، ولی می‌توان با استفاده از الگوریتم‌های بهتر احتمال توزیع بیشتر ترافیک، بین کارت‌های شبکه فیزیکی متفاوت را افزایش داد. در نتیجه برای بهبود کیفیت و بازدهی شبکه باید کارت شبکه فیزیکی را ارتقاء داد. همچنین باید توجه داشت که ترافیک محیط مجازی (Virtual Switch) باید با ترافیک محیط فیزیکی (Physical Switch) هماهنگ باشد. در ادامه به روش‌های vSphere Load Balancing بطور مختصر پرداخته می‌شود.

۷-۱- Virtual Port ID

در این روش انتخاب مسیر یا کارت شبکه فیزیکی برای ارسال بسته‌های ماشین مجازی بر اساس Virtual Port ID صورت می‌گیرد. ماشین مجازی اول با Port ID 1 از کارت شبکه اول و ماشین مجازی دوم با Port ID 2 از کارت شبکه دوم و به همین ترتیب ادامه می‌یابد و دوباره از کارت شبکه اول مانند یک حلقه شروع می‌شود. این روش به عنوان روش پیش فرض VMware است، در همه مکان‌ها قابل پیاده‌سازی است و هیچ نیازی به اعمال تنظیمات بر روی Switch فیزیکی نیست. در این روش برای تغییر مسیر می‌توان بصورت دستی Port ID ماشین مجازی را تغییر داد.

۷-۲- MAC Hash

این روش شبیه به Virtual Port ID است، با این تفاوت که بر اساس آدرس MAC بسته‌ها از روی کارت شبکه عبور داده می‌شوند. اگر ماشین مجازی چندین کارت شبکه مجازی داشته باشد بر اساس آدرس MAC آن ممکن است ترافیک از چندین کارت شبکه فیزیکی عبور داده شود. در MAC Hash نیز هیچ نیازی به اعمال تنظیمات بر روی Switch فیزیکی نیست. پیشنهاد می‌شود برای ماشین‌های مجازی که بیشتر از یک کارت شبکه دارند از این روش استفاده شود.

۷-۳- IP Hash

در صورتی که Switch فیزیکی از این روش پشتیبانی کند و لایسنس vSphere Enterprise Plus موجود نباشد، IP Hash بهترین روش است. ترافیک‌های ماشین مجازی بر اساس آدرس HP مبدأ و مقصد Hash می‌شوند و بر روی کارت‌های شبکه متفاوتی ارسال می‌شوند. به عبارت دیگر احتمال استفاده از کارت شبکه فیزیکی متفاوت افزایش می‌یابد. به عبارت دیگر ترافیک ماشین مجازی بر اساس آدرس IP مقصد ممکن است از چندین کارت شبکه فیزیکی متفاوت عبور داده شود. در این روش باید بر روی Switch فیزیکی تنظیمات Stack و یا تکنولوژی‌های آن مانند Virtual Port Channel در Cisco Nexus و یا Virtual Switching در System VM در Cisco Catalyst 6500 اجرا شود (برای اطلاعات بیشتر به کتاب CCNP (R&S) و CCNA (DC) نوشته مهندس ابوالفضل هاشمی مراجعه نمایید). باید توجه داشت همانطور که گفته شد هر ارتباط بین VM و Client بر روی یک کارت شبکه عبور داده می‌شود. زمانی که کاربران زیادی با VM در ارتباط هستند این روش بسیار کارآمد است. در این روش نیاز به تنظیمات سخت‌افزاری مانند Port Channel و یا Ether Channel بر روی Switch فیزیکی است و باید IP Hash بر روی Switch فیزیکی فعال باشد.

۷-۴- Load Base Teaming (LBT) or Physical NIC Load

LBT یا Physical NIC Load بر اساس مصرف و بار کارت شبکه فیزیکی عمل می‌کند. این روش نیاز به VDS و لایسنس vSphere Enterprise Plus دارد. ESXi در هر بازه سی ثانیه (30 Sec) یکبار، وضعیت کارت‌های شبکه فیزیکی را بررسی می‌کند. در صورت بالا رفتن مصرف کارت شبکه بیشتر از هفتاد و پنج درصد (75%)، ترافیک ماشین مجازی را بر اساس Port ID به کارت شبکه فیزیکی دیگر اختصاص می‌دهد. در این

روش نیازی به تنظیمات بر روی Switch فیزیکی نیست. این روش بسیار محبوب است ولی NSX از این روش پشتیبانی نمی کند.

Link Aggregation Control Protocol (LACP) - ۵-۷

این روش در نسخه vSphere 5.5 به بعد ارائه شده است. LACP فقط بر روی VDS قابل اجرا است. در این روش ESXi با Switch فیزیکی در ارتباط است و با یکدیگر صحبت (Negotiate) می کنند و یک الگوریتم Hash را برای ارسال ترافیک انتخاب می کنند. معمولاً از الگوریتم Source/Destination IP Hash استفاده می شود. در vSphere LACP از بیست روش متفاوت پشتیبانی می کند. بر روی هر VDS حداکثر می توان 64 Link Aggregation و بر روی هر Host حداکثر می توان 32 Link Aggregation ایجاد نمود. LACP نیاز به اعمال تنظیمات بر روی Switch فیزیکی دارد. در صورت پشتیبانی سخت افزاری در شبکه فیزیکی، LACP بهترین روش است. زیرا ESXi با Switch فیزیکی در حال صحبت کردن است و از خرابی و کاهش عملکرد جلوگیری می کنند. در جدول زیر روش هایی که در vSphere پشتیبانی می شود آمده است.

Destination IP address	Source IP address	VLAN	Source port ID
Destination IP address and TCP/UDP port	Destination TCP/UDP port	Source TCP/UDP port	Source MAC address
Destination IP address and VLAN	Source IP address and TCP/UDP port	Source IP address and VLAN	Destination MAC address
Destination IP address, TCP/UDP port and VLAN	Source and destination IP address, TCP/UDP port and VLAN	Source and destination IP address and TCP/UDP port	Source and destination IP address
Source and destination TCP/UDP port	Source IP address, TCP/UDP port and VLAN	Source and destination IP address and VLAN	Source and destination MAC address

Explicit Failover - ۶-۷

در صورتی که Host چندین کارت شبکه داشته باشد، می توان کارت های شبکه را در حالت Active، Standby و Unused قرار داد. حالت Unused به معنای عدم استفاده از کارت شبکه است که به ندرت اتفاق می افتد. حالت Active و Standby معمولاً برای جداسازی ترافیک شبکه استفاده می شود که در صورت خرابی در کارت شبکه Active از کارت شبکه Standby استفاده می شود. بطور مثال در یک طرف تنظیمات پورت از کارت شبکه Active برای ترافیک iSCSI و از کارت شبکه Standby برای Management استفاده می شود. در طرف دیگر بر عکس است و از کارت شبکه Active برای ترافیک Management و از کارت شبکه Standby برای iSCSI استفاده می شود. در صورت خرابی هر یک از کارت شبکه ها از کارت شبکه دیگر استفاده می شود و دیگر جداسازی کارت های شبکه در اولویت نیست.

با توجه به مطالب گفته شده، قابلیت‌های نرم‌افزار NSX به نوع به NIC Teaming، Failover و Load Balancing بستگی دارد. پروتکل VXLAN برای ارسال بسته‌ها سه حالت دارد. در حالت Unicast همه VTEPها بصورت Unicast با یکدیگر در ارتباط هستند و بسته‌های Ethernet Frame را ارسال می‌کنند. در این حالت اگر یک بخش لایه سه (Layer 3 Segment) بخواهد با چندین بخش لایه سه دیگر ارتباط برقرار کند، باید به همه آنها بسته‌های Unicast ارسال نماید. در حالت Multicast بسته‌ها به Switch فیزیکی ارسال می‌شود و از طریق آن ترافیک Multicast به Hostهایی که عضو گروه هستند، ارسال می‌شود. در حالت Hybrid ابتدا یک بسته به یک Host مشخص ارسال می‌شود و سپس از طریق آن ترافیک به دیگر Hostها ارسال می‌شود. در جدول زیر پشتیبانی نرم‌افزار NSX، VTEP و VXLAN بر اساس NIC Teaming، Failover و Load Balancing توضیح داده شده است. Multi-VTEP به معنای داشتن یک VTEP بر روی هر کارت شبکه فیزیکی است.

Teaming Type	NSX Support	Multiple VTEP Support	VXLAN Mode
Originating Port ID	Yes	Yes	All
Source MAC Hash	Yes	Yes	All
IP Hash	Yes	No	Hybrid & Multicast
Explicit Failover	Yes	No	Hybrid & Multicast
LACP	Yes	No	All
Physical NIC Load (LBT)	No	N/A	N/A

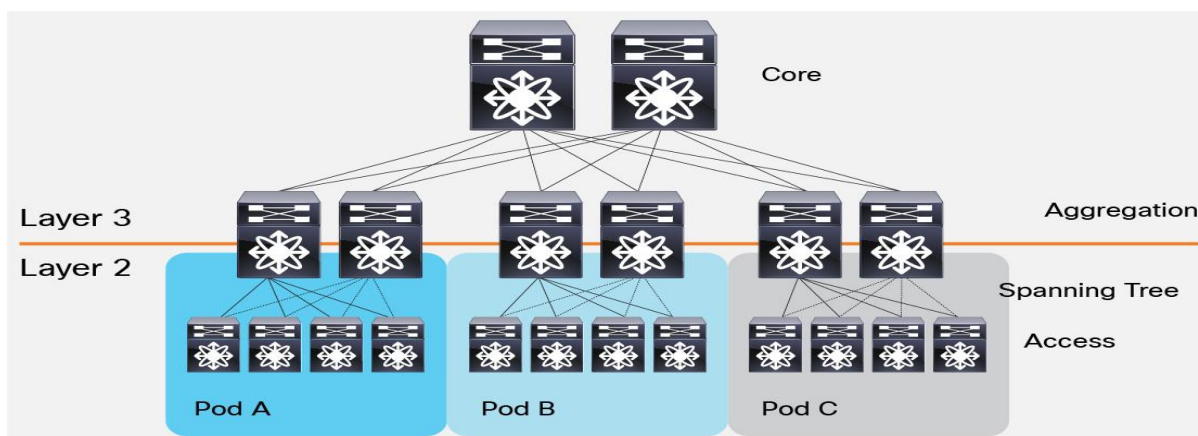
۸- VMware NSX and Physical Networking

برای برقراری ارتباط بین Hostها به بستر شبکه فیزیکی نیاز است و شبکه مجازی باید با شبکه فیزیکی ارتباط برقرار نماید. طراحی شبکه فیزیکی بسیار وابسته به سیاست‌های سازمان است. به عبارت دیگر هر سازمان طراحی شبکه مخصوص به خود را دارد. زمانی که ترافیک شبکه NSX نیاز داشته باشد تا از شبکه فیزیکی عبور کند، شبکه فیزیکی باید نیازهای NSX را برطرف نماید. همچنین در طراحی شبکه فیزیکی اگر قابلیت اطمینان (Reliability)، عملکرد (Performance)، سرعت (Speed) و تأخیر (Delay) مناسبی وجود نداشته باشد، نرم‌افزار NSX قادر به اصلاح آن نیست. بطور مثال اگر یک شبکه فیزیکی تأخیر بسیار زیادی داشته باشد، نرم‌افزار NSX قادر به کاهش آن نیست. اگر شبکه فیزیکی سرعت مناسبی ندارد بطور مثال به جای 10G از سرعت 1G پشتیبانی شود، نرم‌افزار NSX قادر به افزایش سرعت شبکه فیزیکی نیست. بنابر این باید در طراحی شبکه فیزیکی دقت زیادی داشت. باید توجه داشت که در صورت استفاده از نرم‌افزار NSX، مدیریت آسان‌تر و پیچیدگی کمتر می‌شود. نرم‌افزار NSX نیاز به سخت‌افزار فیزیکی شبکه و برند خاصی و یا خرید تجهیزات با قابلیت‌های بسیار زیاد را ندارد. ولی نیازمند قابلیت‌هایی مانند پشتیبانی از 1600 Byte MTU و چند پخش لایه دو و سه (Layer 2,3 Multicast) است. بعضی از سخت‌افزارها بطور مثال Arista با VMware NSX هماهنگ می‌شوند. در

طراحی شبکه مراکز داده، دو نوع معماری اصلی سنتی سه لایه‌ای (Traditional Three-Layer) و شاخه و برگ (Spine and Leaf) وجود دارد. در معماری Traditional Three-Layer مقیاس پذیری و مدیریت سخت تر است ولی در Spine and Leaf انعطاف پذیری و مقیاس پذیری بیشتری وجود دارد.

۸-۱- Traditional Three-Layer

مراکز داده سنتی، معماری سه لایه‌ای را به کار می‌برند که در آن سرورها مبتنی بر مکان، درون pod تقسیم می‌شوند. این معماری شامل تجهیزات Core، تجهیزات Aggregation (Distribution) و تجهیزات Access میشود. بین تجهیزات Aggregation و Access از پروتکل STP برای جلوگیری از ایجاد حلقه در لایه دو شبکه استفاده می‌شود. VLANها درون هر pod توسعه داده می‌شوند و بدون اینکه نیازی به تغییر آدرس IP و تنظیمات Default Gateway باشد، مکان سرورها آزادانه درون podها تغییر می‌کند. با این حال STP نمی‌تواند از مسیرهای ارسال موازی استفاده کند و همیشه مسیرهای افزونه در یک VLAN را مسدود می‌کند. در سال ۲۰۱۰ شرکت سیسکو تکنولوژی (vPC) Virtual Port Channel را برای غلبه بر محدودیت STP عرضه نمود. vPC ویژگی است که امکان تنظیم چندین مسیر را میان چند Switch فراهم می‌کند. vPC مدیریت پورتها را از STP گرفته و خود مدیریت می‌کند و مسیرهای Uplink Active/Active را از Access Switch به Aggregation فراهم می‌کند و از پهنای باند موجود بهره بیشتری می‌برد. با استفاده از تکنولوژی vPC پروتکل STP همچنان به عنوان مکانیزمی برای Fail-Safe استفاده می‌شود. از سال ۲۰۰۳ با ارائه تکنولوژی مجازی‌سازی محاسباتی، شبکه و ذخیره‌سازی که قبل از آن در طراحی مرکز داده، درون podها در لایه دو قرار می‌گرفتند، حال می‌توانند یکپارچه شوند. این تکنولوژی نیاز به دامنه لایه دوی بزرگتری را از لایه Access تا لایه Core به وجود آورد. مدیر مرکز داده می‌تواند یک pool مرکزی از منابع با قابلیت تغییرپذیری بیشتر را ایجاد نماید که بر اساس نیازها دوباره تخصیص دهی شوند. مجموعه‌ای از VMها بر روی سرورها قرار دارند که آزادانه از سروری به سرور دیگر قابل جابجایی هستند بدون اینکه به تغییری در مؤلفه‌های عملیاتی خود نیاز داشته باشند. با استفاده از سرورهای مجازی‌سازی شده، برنامه‌های کاربردی بگونه‌ای در میان سرورها توزیع می‌شوند که منجر به افزایش ترافیک East-West می‌شود. چنین ترافیکی به مدیریتی موثر به همراه تأخیری کم و قابل پیش‌بینی نیاز خواهد

داشت و این در صورتی است که vPC تنها از فعال بودن حداکثر دو uplink موازی پشتیبانی می‌کند. بنابراین در معماری مراکز داده سه لایه‌ای پهنای باند به یک گلوگاه تبدیل می‌شود. مشکل دیگری که در معماری سه لایه‌ای وجود دارد، تأخیر بین سرورها است که بسته به مسیر ترافیکی استفاده شده تغییر می‌کند.

۸-۲- Spine and Leaf (Leaf-Spine)

همانطور که گفته شد در طراحی معماری سه‌لایه‌ای مشکل گلوگاه و تأخیر بین سرورها وجود دارد. در طراحی مراکز داده مدرن با نام معماری Leaf-Spine که مبتنی بر شبکه Clos است برای غلبه بر این محدودیت‌ها عمومیت یافته است. این معماری تأخیر کمتر و مقیاس‌پذیری و پهنای باند بیشتر را فراهم می‌کند. در معماری دو لایه‌ای Clos، هر تجهیز موجود در لایه پایین‌تر (Leaf) به هر یک از تجهیزات لایه بالاتر (Spine) می‌تواند از طریق توپولوژی Full-Mesh متصل شود و هیچ اتصال مستقیمی از نوع Spine-Spine و Leaf-Leaf وجود نداشته باشد. لایه Leaf شامل تجهیزات Access می‌شود که به دستگاه‌هایی همچون سرورها متصل می‌شوند. لایه Spine به عنوان ستون فقرات یا شاخه شبکه عمل می‌کند و در برابر اتصال داخلی میان تمامی تجهیزات لایه Leaf مسئول است و بار ترافیک به صورت یکنواخت میان تجهیزات لایه بالاتر توزیع می‌شود. اگر یکی از تجهیزات لایه بالاتر معیوب شود، تنها درصد اندکی از کارایی شبکه در سراسر مرکز داده کاهش می‌یابد. اگر بار قرار گرفته بر روی لینک بیش از ظرفیت آن باشد (یعنی ترافیک تولید شده بیش از حدی باشد که توسط یک لینک فعال در یک زمان جمع شود)، فرآیند افزایش ظرفیت ساده است. یک تجهیز Spine دیگر افزوده شده و در نتیجه تعداد Uplink‌ها افزایش می‌یابد که منجر به افزایش پهنای باند میان لایه‌ها و کاهش رخداد باری بیش از ظرفیت لینک (oversubscription) می‌شود. اگر ظرفیت پورت‌های دستگاه مورد توجه باشد، می‌توان یک تجهیز Leaf از طریق اتصال به هر تجهیز Spine اضافه نمود و تنظیمات شبکه را به آن اعمال نمود. سادگی در توسعه و گسترش این معماری، فرآیند ارتقای شبکه را بهینه می‌سازد. همانطور که گفته شد طراحی معماری سه لایه‌ای سنتی از پروتکل STP برای پیشگیری از حلقه استفاده می‌شود. پروتکل STP بر اساس شناسایی حلقه در شبکه، لینک‌های افزونه را مسدود می‌کند. در نتیجه یک تجهیز Access که دارای دو Uplink است تنها از یکی از آنها استفاده می‌کند. معماری Leaf-Spine پروتکل‌های جایگزینی مانند Shortest Path Bridging (SPB) که از پروتکل مسیریابی IS-IS در لایه دو برای جلوگیری از حلقه که دیگر پورت را مسدود نمی‌کند،

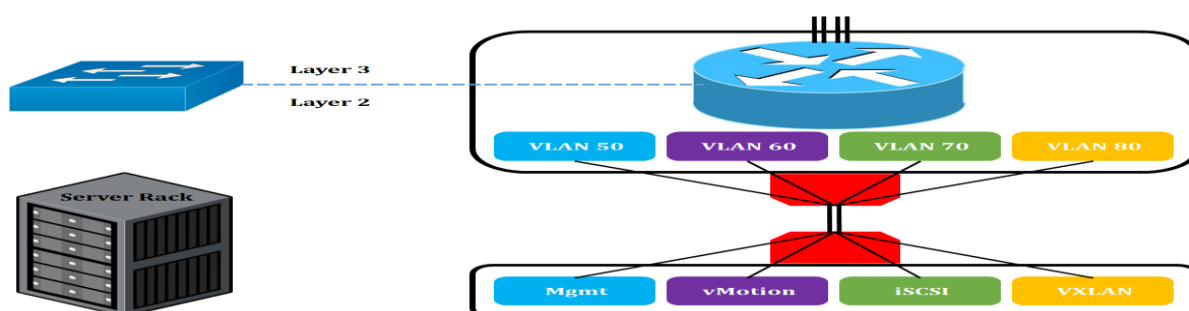

استفاده می‌کند. (Transparent Interconnection of Lots of Links (TRILL) نمونه دیگری از پروتکل جیگزین STP است. پروتکل‌های SPB و TRILL با به کارگیری پروتکل‌های مسیریابی خودکار لایه سه برای دستگاه‌های لایه دو مشکلات STP را رفع می‌نمایند. این پروتکل‌ها به دستگاه‌های لایه دو اجازه خواهند داد که Ethernet Frame‌ها را مسیریابی نمایند.

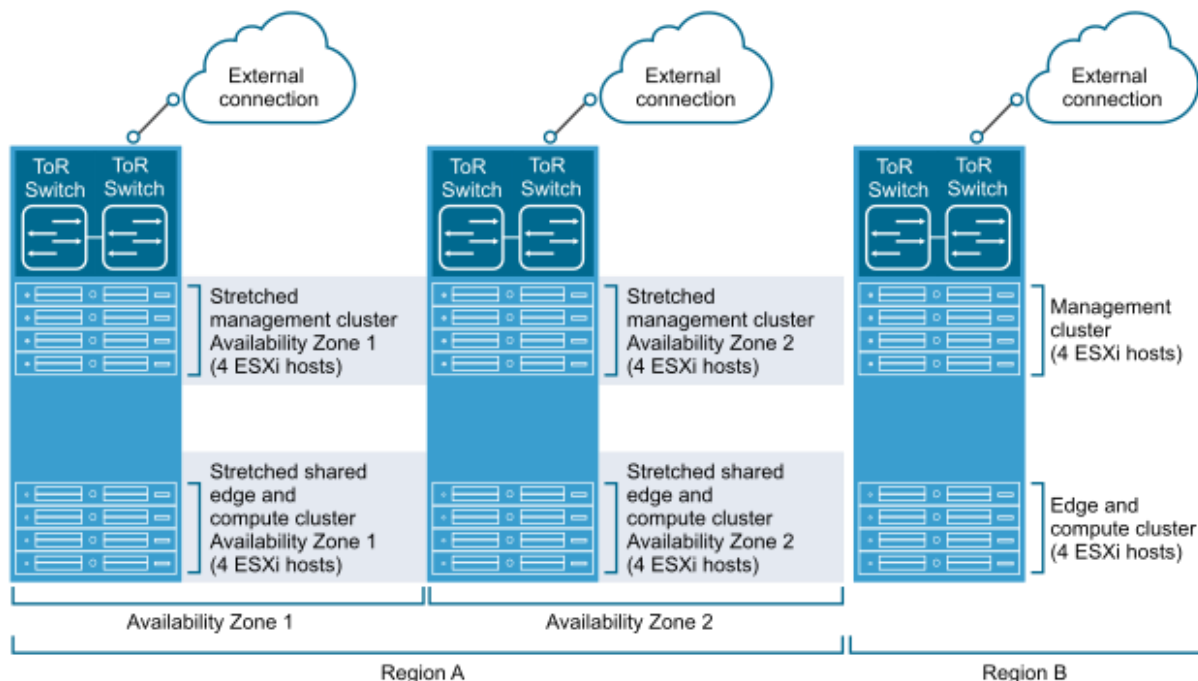
با توجه به مطالب گفته شده، در نرم‌افزار NSX اجباری به استفاده از معماری Leaf-Spine نیست.

۸-۳- Rack Design

برای جانمایی و طراحی سرورها در داخل Rack‌ها قوانین و توصیه‌هایی وجود دارد. بطور مثال همه سرورها نباید در داخل یک Rack قرار گیرند، بلکه باید بصورت توزیع شده بین Rack‌ها تقسیم شوند تا در صورت از بین رفتن و قطعی یک Rack فقط تعدادی از منابع از دسترس خارج شوند. به عبارت دیگر باید Single Point Of Failure وجود نداشته باشد. همچنین برای برقراری ارتباط سرورها با شبکه فیزیکی باید دقت نمود که نیازمندی‌های سرعت و تأخیر ماشین‌ها و کلاسترهای مجازی بر روی سرور رعایت شود. بطور مثال سرورهای مربوط به Edge Cluster نیاز به I/O بیشتری نسبت به Workload Cluster دارند. در طراحی NSX Rack باید بخش Management, Edge, و Work بر روی Rack‌ها توزیع و پخش شوند. بصورت یک نمای کلی از مرکز داده می‌توان این گونه بیان نمود که؛ Host‌ها باید از طریق Uplink‌ها به Switch بالا دستی در Rack یا همان Top Of Rack (TOR) متصل شوند. در Switch TOR بستگی به نوع Switch و برند آن باید از تکنولوژی‌های Port Channel (LACP, VSS, vPC) برای ارتباط Host به Switch استفاده نمود. همچنین TOR Switch‌ها باید با یکدیگر در ارتباط و از تکنولوژی‌های Stack استفاده کنند. نوع لینک بین Host و Switch باید Trunk باشد تا اطلاعات VLAN‌های ماشین‌های مجازی و مدیریتی را بتوانند جابه‌جا نمایند. Host‌هایی که در Rack قرار دارند به Switch‌های لایه Leaf متصل هستند. حال برای ارتباط با Core Switch یا لایه Spine باید از لینک‌های لایه سه استفاده نمایند. باید توجه داشت که در تمامی مراحل باید Redundancy رعایت شود. در پیاده‌سازی NSX علاوه بر اینکه تمامی VLAN‌های مربوط به vMotion, Management و ... توصیه می‌شود که جدا باشند، در تمامی Rack‌ها نیز باید تعریف شوند. همچنین توصیه می‌شود که از گسترش VLAN‌های اضافی و غیر قابل استفاده در Rack‌ها جلوگیری نمود. نکته قابل تأملی که در اینجا وجود دارد این است که ترافیک vMotion نیز می‌تواند بر روی لایه سه عبور داده شود. بطور مثال

ماشین مجازی از یک سایت در یک شهر به سایت دیگر در شهر دیگر انتقال یابد و این در صورتی است که زیرساخت شبکه فیزیکی جوابگوی ارسال ترافیک vMotion باشد. باید توجه داشت که برای نرم افزار NSX توصیه می شود NSX Controller در چند Rack توزیع و بین همه Rack ها ارتباط لایه دو برقرار شود. همچنین در یک نگاه کلی می توان VLAN های داخل یک Rack و نحوه مسیریابی آنها را در تصاویر زیر مشاهده نمود. بطور مثال برای هر ترافیک می توان یک VLAN تعریف و آن را از دیگر ترافیک ها جدا نمود.

۸-۴ - VTEP IP Addressing

برای آدرس دهی IP در شبکه مجازی بیشتر مواقع از حالت دستی (Manually) استفاده می شود. بطور مثال برای آدرس دهی VMKernel بیشتر مدیران شبکه از آدرس دهی IP دستی استفاده می کنند. آدرس دهی IP برای VTEP کمی متفاوت است. در VTEP می توان از IP Pool، DHCP و Manually استفاده نمود. با توجه به گفته های گذشته عملیات ساخت و اجرای VTEP بصورت خودکار توسط NSX Manager انجام می شود. پس آدرس دهی حالت دستی در VTEP کمی بی معنا به نظر می رسد. ولی با این حال اگر مدیر شبکه در مواقعی نیاز به آدرس دهی دستی داشته باشد این امر امکان پذیر است. در IP Pool یک بازه از آدرس های IP به عنوان آدرس های VTEP رزرو شده و مدیریت و نگاشت آدرس ها بر عهده NSX Manager است. همچنین برای آدرس های NSX Controller نیز می توان آدرس دهی IP Pool استفاده نمود. در IP Pool اشکالی که وجود دارد عدم استفاده از آدرس های متفاوت برای VLAN های متفاوت است. با استفاده از آدرس دهی DHCP می توان برای هر VLAN یک بازه IP مشخص نمود که بر روی دستگاه های شبکه مانند Switch یا Router قابل اجرا است. حال برای آدرس دهی Manually باید از DHCP استفاده نمود ولی از DHCP Server استفاده نکرد. این امر باعث می شود که بعد از مدت زمان مشخصی Host آدرس نگیرد و بعد از آن می توان با استفاده از

دستورات خط فرمان به vSphere VTEP آدرس IP نگاشت نمود. به عبارت دیگر از طریق User Interface (UI) نمی توان آدرس دهی دستی انجام داد.

۹- VMware NSX Installation Step By Step

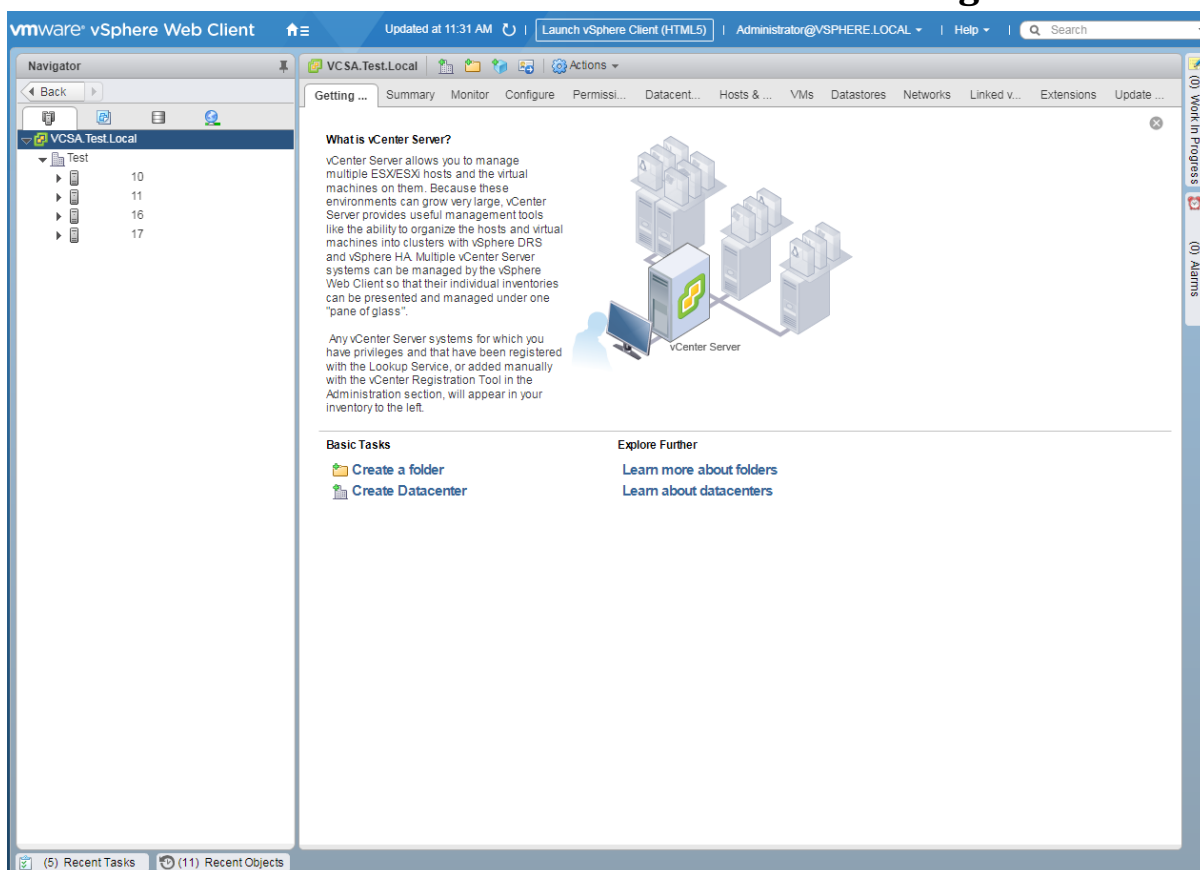
قبل از این که به نصب مؤلفه های مختلف نرم افزار NSX پرداخته شود، نیاز است تا پیش نیازهای آن بررسی گردد. همانطور که توضیح داده شده است، ابتدا باید قسمت مدیریتی نرم افزار NSX نصب شود. قسمت مدیریتی یا همان NSX Manager یک فایل OVA تقریباً 2.5GB است که باید داخل vCenter، Deploy شود. پس از نصب NSX Manager باید Host Modules بروی هسته ESXi یا همان VMKernel نصب شوند تا خود را برای اعمال دستورات NSX Controller آماده کنند. این مؤلفه ها همانطور که گفته شده شامل UWA، Kernel Module و ... هستند. پس از آماده شدن ESXi باید NSX Controller نصب گردد تا ارتباط بین Data Plane و Management Plane برقرار شود. این امر توسط NSX Manager صورت می گیرد. چک لیست قبل از نصب مؤلفه های NSX در جدول زیر به ترتیب آمده است.

Need These Information	
1	Name and login to vCenter Server (5.5 or Later)
2	vSphere Host (ESXi 5.0 or later) (Highly recommend for VXLAN Unicast Support 5.5 or later)
3	VMware Tools installed in all VMs (Need for Endpoint and Data Security)
4	IP information for NSX Manager
5	IP information for NSX Controllers
6	IP information for vSphere Host VTEPs
7	One or more Transport VLANs
8	Data Stores for NSX Manager and Controllers

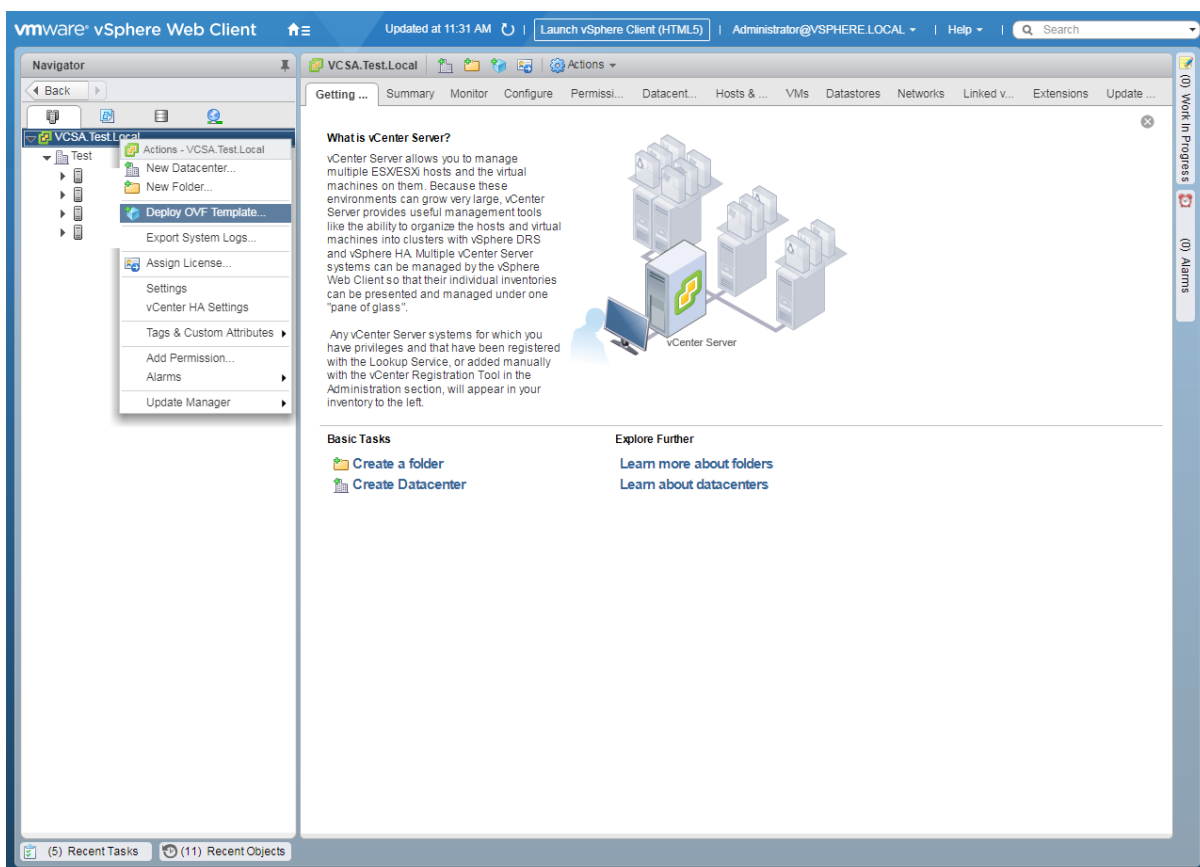
در جدول زیر پیش نیازهای سخت افزاری مؤلفه های مختلف برای نرم افزار VMware NSX-V 6.4 شرح داده شده است. در صورتی از NSX Manager با CPU و Memory بیشتری استفاده می شود که مرکز داده بیشتر از 256 Hypervisor و یا بیشتر از 2000 VM داشته باشد.

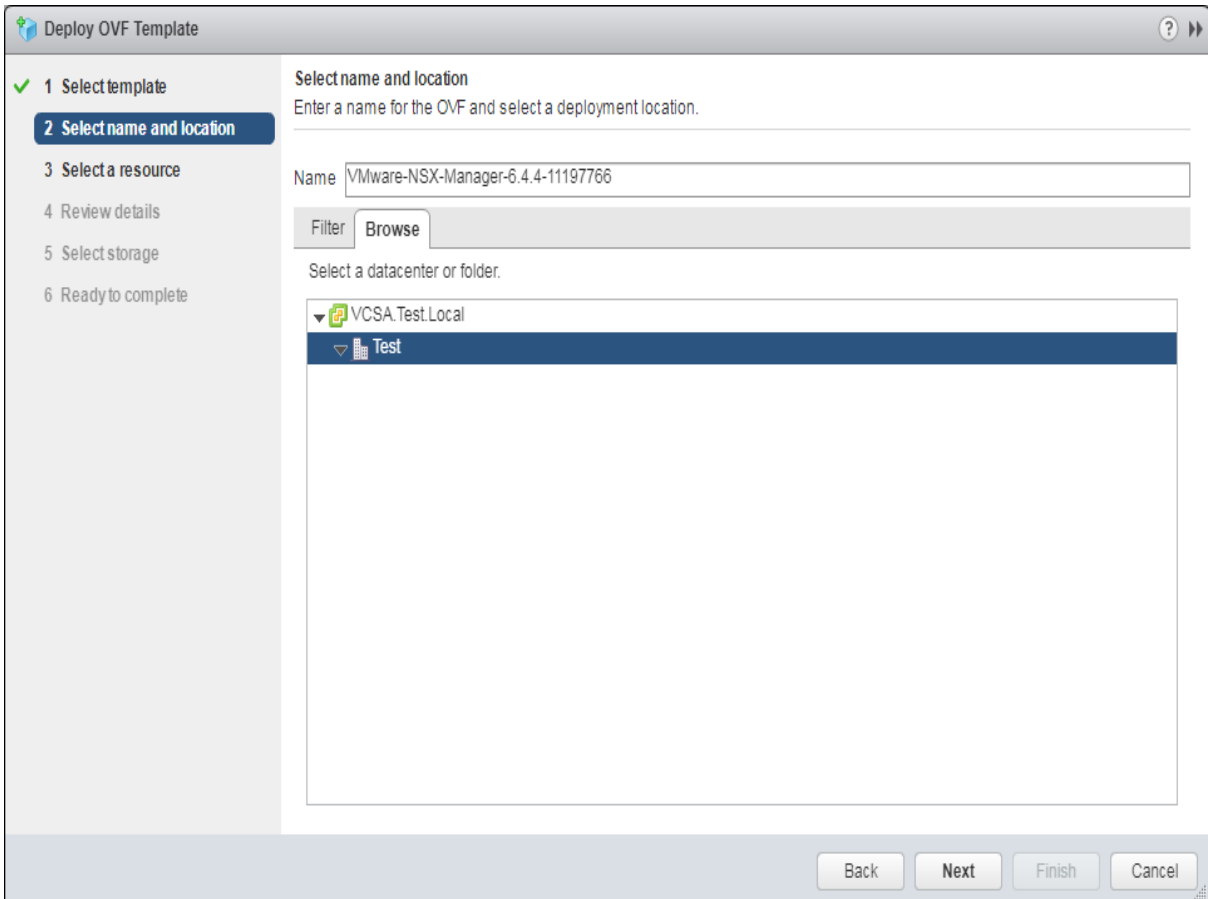
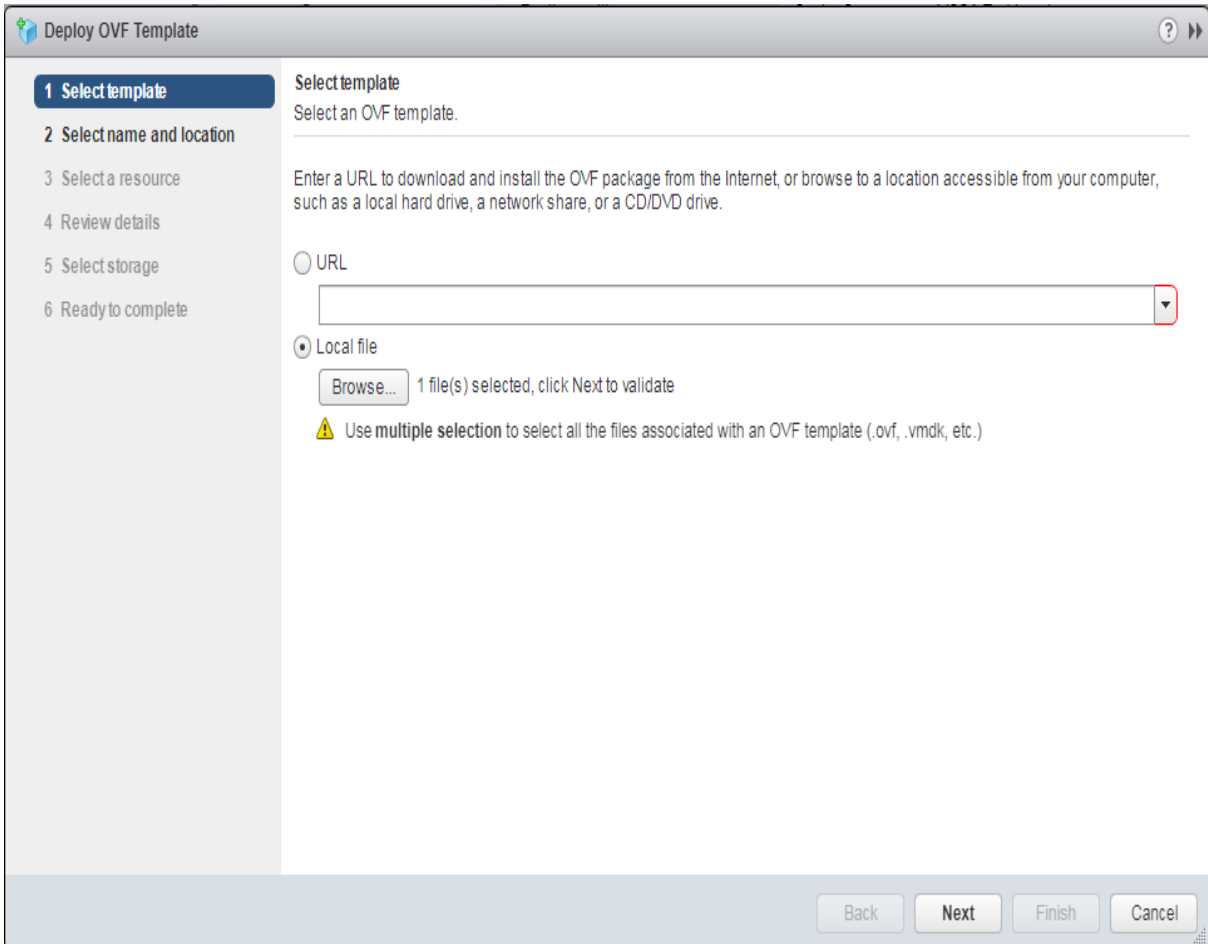
Appliance	Memory	vCPU	Disk Space
NSX Manager	16 GB (24 GB for larger NSX Data Center for vSphere deployments)	4 (8 for larger NSX Data Center for vSphere deployments)	60 GB
NSX Controller	4 GB	4	28 GB
NSX Edge (Distributed logical router is deployed as compact appliance)	Compact: 512 MB Large: 1 GB Quad Large: 2 GB X-Large: 8 GB	Compact: 1 Large: 2 Quad Large: 4 X-Large: 6	Compact, Large: 1 disk 584 MB + 1 disk 512 MB Quad Large: 1 disk 584 MB + 2 disks 512 MB X-Large: 1 disk 584 MB + 1 disk 2 GB + 1 disk 512 MB
Guest Introspection	2 GB	2	5 GB (Provisioned space is 6.26 GB)

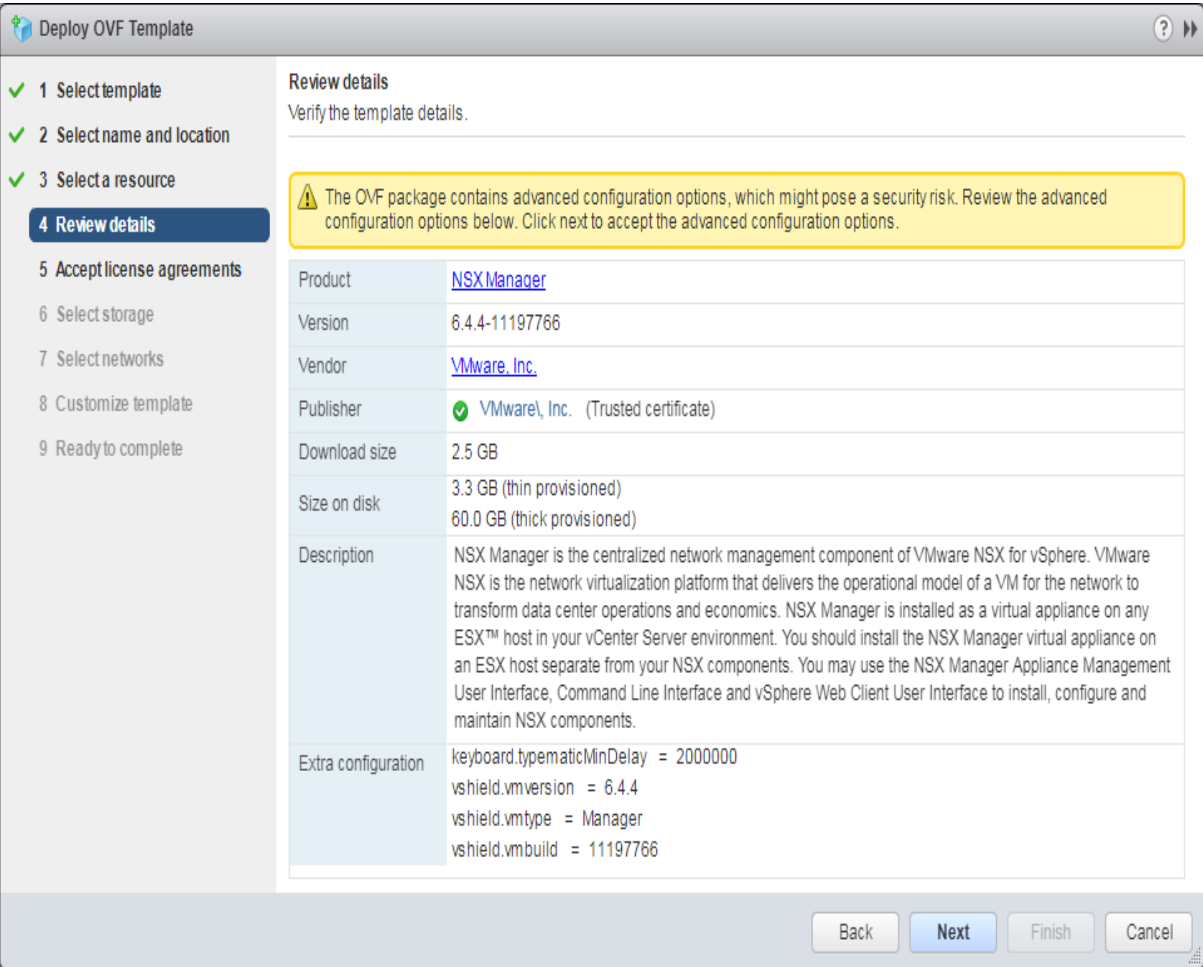
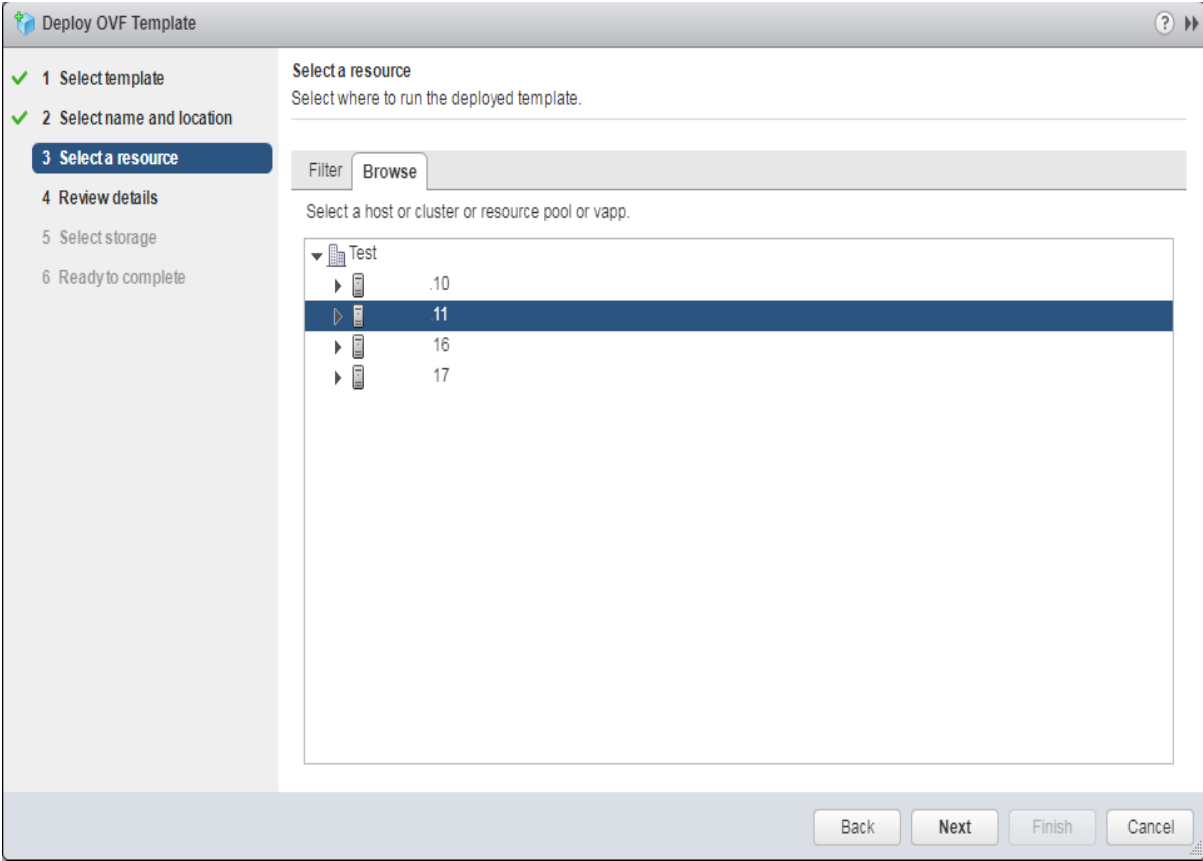
Install NSX Manager -1-9

ابتدا باید فایل OVA را Deploy نمود.

Deploy OVF Template

- ✓ 1 Select template
- ✓ 2 Select name and location
- ✓ 3 Select a resource
- ✓ 4 Review details
- ✓ 5 Accept license agreements
- 6 Select storage**
- 7 Select networks
- 8 Customize template
- 9 Ready to complete

Select storage
Select location to store the files for the deployed template.

Select virtual disk format: Thick provision lazy zeroed

VM storage policy: Thick provision lazy zeroed

Show datastores from

Filter

Datasources Datastore Clusters

Name	Status	VM storage policy	Capacity	Free
11.Local	✓ Normal	VM Encryption P...	546.75 GB	445.6 GB

1 Objects Copy

Back Next Finish Cancel

Deploy OVF Template

- ✓ 1 Select template
- ✓ 2 Select name and location
- ✓ 3 Select a resource
- ✓ 4 Review details
- ✓ 5 Accept license agreements
- ✓ 6 Select storage
- 7 Select networks**
- 8 Customize template
- 9 Ready to complete

Select networks
Select a destination network for each source network.

Source Network	Destination Network
Management Network	VM Network

IP Allocation Settings

IP protocol: IPv4 IP allocation: Static - Manual

Back Next Finish Cancel

Deploy OVF Template

- ✓ 1 Select template
- ✓ 2 Select name and location
- ✓ 3 Select a resource
- ✓ 4 Review details
- ✓ 5 Accept license agreements
- ✓ 6 Select storage
- ✓ 7 Select networks
- ✓ 8 Customize template
- ✓ 9 Ready to complete

Ready to complete
Review configuration data.

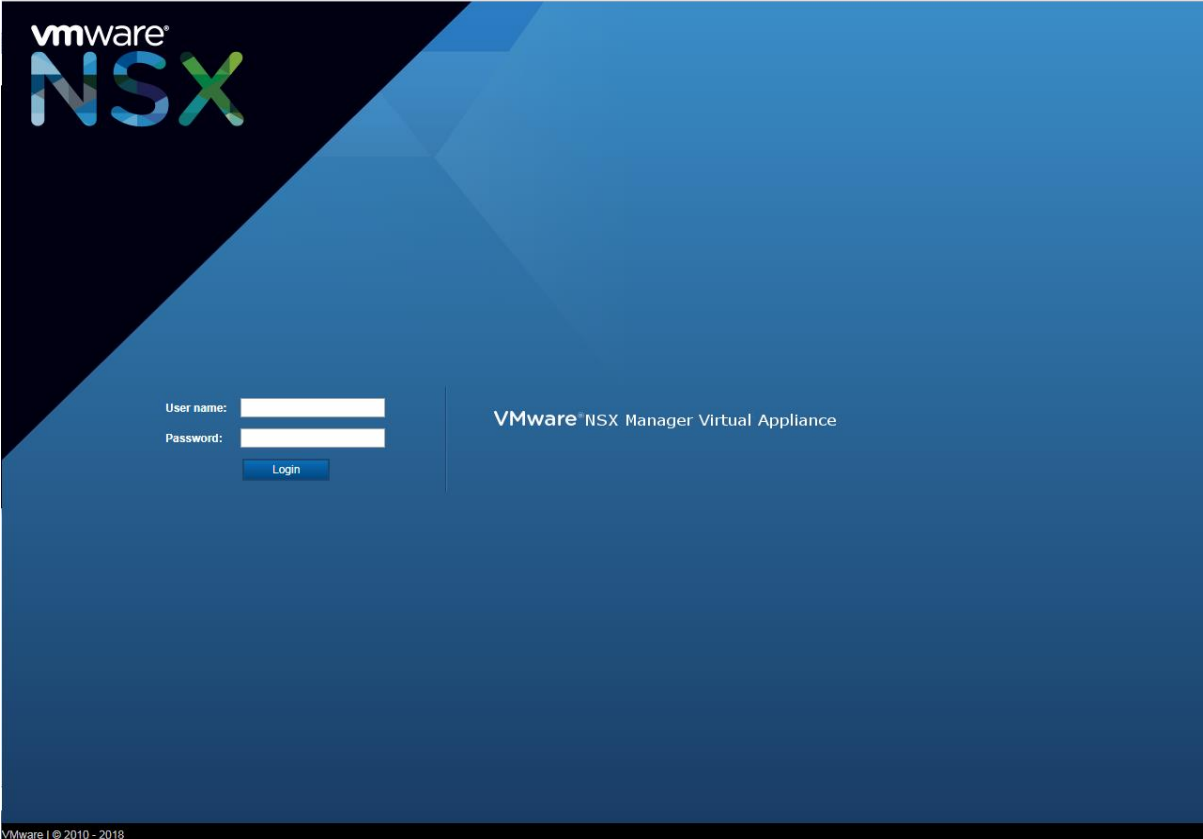
Name	VMware-NSX-Manager-6.4.4-11197766
Source VM name	VMware-NSX-Manager-6.4.4-11197766
Download size	2.5 GB
Size on disk	60.0 GB
Datacenter	Test
Resource	172.29.8.11
Storage mapping	1
Network mapping	1
IP allocation settings	IPv4, Static - Manual
Properties	DNS Server list = 192.168.1.22 Domain Search List = Test.Local Default IPv4 Gateway = 192.168.1.1 Default IPv6 Gateway = Hostname = nsx-manager Network 1 IPv4 Address = 192.168.1.23 Network 1 IPv6 Address = Network 1 IPv6 Prefix = Network 1 Netmask = 255.255.255.0 Enable SSH = True NTP Server List = 192.168.1.150 = False

Back Next Finish Cancel

در قسمت بالا باید IP NSX Manager، IP DNS Server و Password برای Admin وارد شود.

Recent Tasks

Task Name	Target	Status	Initiator	Queued For	Start Time	Completion Time	Server
Power On virtual machine	VMware-NSX-Man...	✓ Completed	VSPHERE.LOCAL\I...	13 ms	11/3/2019 12:36:53 ...	11/3/2019 12:36:54 ...	VCSA.Test.Local
Initialize powering On	Test	✓ Completed	VSPHERE.LOCAL\I...	9 ms	11/3/2019 12:36:53 ...	11/3/2019 12:36:53 ...	VCSA.Test.Local
Deploy OVF template	VMware-NSX-Man...	✓ Completed	VSPHERE.LOCAL\I...	7 ms	11/3/2019 12:31:16 ...	11/3/2019 12:35:15 ...	VCSA.Test.Local
Import OVF package	.11	✓ Completed	vsphere.local\Admi...	110 ms	11/3/2019 12:28:50 ...	11/3/2019 12:35:15 ...	VCSA.Test.Local

vmware
NSX

User name:

Password:

Login

VMware NSX Manager Virtual Appliance

VMware | © 2010 - 2018

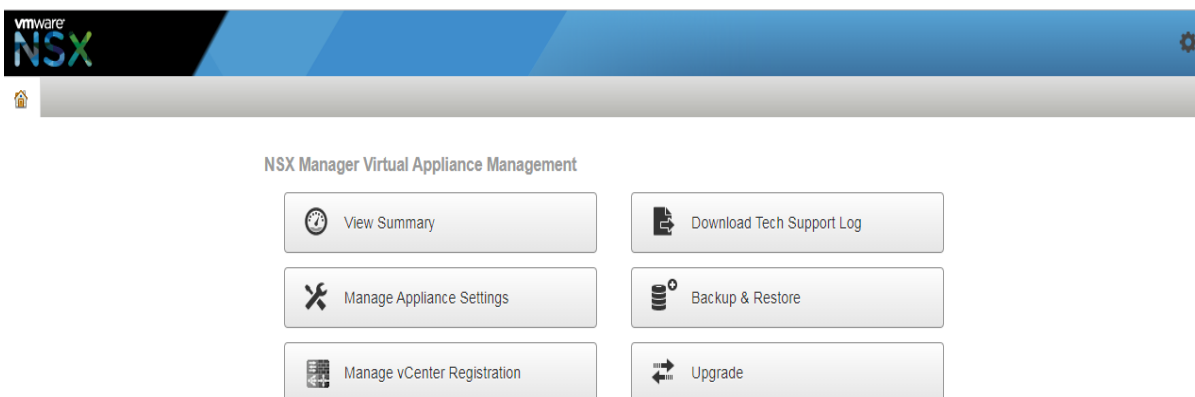
```

login as: admin
admin@      23's password:
nsx-manager>
  debug      Debug Host Connection
  enable     Turn on privileged mode command
  exit       Exit current mode and down to previous mode
  get        get host event notification status
  list       Print command list
  ping       Send echo messages
  quit       Exit current mode and down to previous mode
  reset      Reset terminal settings
  set        set host event notification [enable/disable]
  show       Show running system information
  traceroute Trace route to destination
nsx-manager> enable
Password:
nsx-manager#
  clear      Clear system configuration
  configure  Configuration from vty interface
  copy       Copy from one file to another
  debug      Debug Host Connection
  delete     Show running system information
  disable    Turn off privileged mode command
  end        End current mode and change to enable mode
  exit       Exit current mode and down to previous mode
  export     Export to a remote system
  list       Print command list
  no         Negate a command or set its defaults
  ping       Send echo messages
  purge      Log commands
  quit       Exit current mode and down to previous mode
  reboot     Reboot the system
  reset      Reset terminal settings
  set        Set parameters
  setup      Launch the setup wizard to configure required settings
  show       Show running system information
  shutdown   Shutdown the system after confirmation
  ssh       Start/Stop SSH service
  start      Start/Stop SSH service
  traceroute Trace route to destination
  write      Write running configuration to memory, network, or terminal
nsx-manager#

```

VMware NSX Configuration - ۲-۹

زمانی که IP NSX Manager را در صفحه WEB و پسورد Admin را وارد می کنید، با صفحه زیر برخورد می کنید.

NSX Manager Virtual Appliance Management

View Summary

Download Tech Support Log

Manage Appliance Settings

Backup & Restore

Manage vCenter Registration

Upgrade

NSX Manager Virtual Appliance

DNS Name: nsx-manager
 IP Address: 23
 Version: 6.4.4 Build 11197766
 Uptime: 14 hours, 45 minutes
 Current Time: Tuesday, 05 November 2019 07:02:32 AM IRST

CPU	Free: 1480 MHZ
<div style="width: 100%; height: 10px; background: linear-gradient(to right, blue 91%, white 91%);"></div>	Used: 917 MHZ Capacity: 2397 MHZ
MEMORY	Free: 11078 MB
<div style="width: 100%; height: 10px; background: linear-gradient(to right, blue 49%, white 49%);"></div>	Used: 4946 MB Capacity: 16024 MB
STORAGE	Free: 57.00G
<div style="width: 100%; height: 10px; background: linear-gradient(to right, blue 2%, white 2%);"></div>	Used: 2.46G Capacity: 59.46G

Common components

Name	Status	
vPostgres	Running	<input type="button" value="Stop"/>
RabbitMQ	Running	<input type="button" value="Stop"/>

System-level components

Name	Status	
SSH Service	Running	<input type="button" value="Stop"/>

NSX Management Components

Name	Status	
NSX Universal Synchronization Service	Running	<input type="button" value="Stop"/>
NSX Management Service	Running	<input type="button" value="Stop"/>

NSX Manager Virtual Appliance Management

View Summary

Download Tech Support Log

Manage Appliance Settings

Backup & Restore

Manage vCenter Registration

Upgrade

SETTINGS

- General
- Network
- SSL Certificates
- Backups & Restore
- Upgrade

COMPONENTS

NSX Management Service

Lookup Service URL

For vCenter versions 6.0 and above, you may configure Lookup Service and provide the SSO administrator credentials to register NSX Management Service as a solution user. It is also recommended to set the NTP server for SSO configuration to work correctly.

Lookup Service URL:

vCenter Server

Connecting to a vCenter server enables NSX Management Service to display the VMware Infrastructure inventory. HTTPS port (443) needs to be opened for communication between NSX Management Service, ESX and VC. For a full list of ports required, see section 'Client and User Access' of Chapter 'Preparing for Installation' in the 'NSX Installation Guide'.

If your vCenter server is hosted by a vCenter Server Appliance, please ensure that appropriate CPU and memory reservation is given to this appliance VM. After successful configuration of vCenter on NSX Manager, you need to log out of any active client sessions on vSphere Web Client and log back in to enable NSX user interface components.

vCenter Server:

vCenter Server [X]

Connecting to a vCenter server enables NSX Management Service to display the VMware Infrastructure inventory. HTTPS port (443) needs to be opened for communication between NSX Management Service, ESX and VC. For a full list of ports required, see section 'Client and User Access' of Chapter 'Preparing for Installation' in the 'NSX Installation Guide'.

If your vCenter server is hosted by a vCenter Server Appliance, please ensure that appropriate CPU and memory reservation is given to this appliance VM. After successful configuration of vCenter on NSX Manager, you need to log out of any active client sessions on vSphere Web Client and log back in to enable NSX user interface components.

vCenter Server: *

vCenter User Name: *

Password: *

Modify plugin script download location

OK Cancel

Trust Certificate? [X]

vCenter Server presented an SSL certificate with the following thumbprint:

82:C6:C6:CC:F2:B4:D4:B1:17:BC:5A:BB:DF:6B:6D:9B:5B:4A:D7:BE:E6:47:81:C3:7B:60:
B9:F0:98:31:56:8B

Proceed with this certificate?

Yes No

vmware NSX IP: .23 Version: 6.4.4 Build 11197766
Name: nsx-manager User: admin

Summary Manage

SETTINGS
General
Network
SSL Certificates
Backups & Restore
Upgrade
COMPONENTS
NSX Management Service

Lookup Service URL [Unconfigure] [Edit]
For vCenter versions 6.0 and above, you may configure Lookup Service and provide the SSO administrator credentials to register NSX Management Service as a solution user. It is also recommended to set the NTP server for SSO configuration to work correctly.

Lookup Service URL:	https:// :443/lookupservice/sdk
SSO Administrator User Name:	administrator@vsphere.local
Status:	Connected

vCenter Server [Edit]
Connecting to a vCenter server enables NSX Management Service to display the VMware Infrastructure inventory. HTTPS port (443) needs to be opened for communication between NSX Management Service, ESX and VC. For a full list of ports required, see section 'Client and User Access' of Chapter 'Preparing for Installation' in the 'NSX Installation Guide'.

If your vCenter server is hosted by a vCenter Server Appliance, please ensure that appropriate CPU and memory reservation is given to this appliance VM. After successful configuration of vCenter on NSX Manager, you need to log out of any active client sessions on vSphere Web Client and log back in to enable NSX user interface components.

vCenter Server:	
vCenter User Name:	administrator@vsphere.local
Status:	Connected - Last successful inventory update was unknown

vmware vSphere Web Client Updated at 5:03 PM Launch vSphere Client (HTML5) Administrator@VSPHERE.LOCAL Help Search

Home

Inventories

- Hosts and Clusters
- VMs and Templates
- Storage
- Networking
- Content Libraries
- Global Inventory Lists
- Networking & Security**

Operations and Policies

- Task Console
- Event Console
- Host Profiles
- VM Storage Policies
- Customization Specification Manager
- Update Manager

Administration

- Roles
- System Configuration
- Licensing
- Customer Experience Improvement...
- vRealize Operations Manager

Plug-ins for Installation

- Hybrid Cloud Manager
- vRealize Orchestrator

Watch How-to Videos

(7) Recent Tasks (6) Recent Objects

vmware vSphere Web Client Updated at 5:03 PM Launch vSphere Client (HTML5) Administrator@VSPHERE.LOCAL Help Search

NSX Home

Getting Started Summary

NSX Manager: [Dropdown]

ID: 420E680D-442E-9D6C-2A57-0EFD028D76F3
 IP Address:
 Version: 6.4.4.11197766

License Information	
License Key	
Edition	NSX for vShield Endpoint (CPUs)
Expiry	Never
Days Remaining	-
VXLAN usage	CPUs: 0, VMs: 0, Concurrent Users: 0
DFW usage	CPUs: 0, VMs: 0, Concurrent Users: 0

Customer Experience Improvement Program	
Joined	No
Recurrence	Not Applicable
Last Collection Time	--

Edit..

(7) Recent Tasks (6) Recent Objects

vmware vSphere Web Client

Launch vSphere Client (HTML5) | Administrator@VSPHERE.LOCAL | Help | Search

Installation and Upgrade

Management | Host Preparation | Logical Network Settings | Service Deployment | Upgrade

NSX Managers | NSX Controller Nodes

ACTIONS

	NSX Manager	Role	IP	Version	vCenter	Controller Cluster Status	CDO (State)
	.23	Standalone	.23	6.4.4.11197766	vcsa.test.local	Version up-to-date	● Di

(0) Recent Tasks | (8) Recent Objects

vmware vSphere Web Client

Launch vSphere Client (HTML5) | Administrator@VSPHERE.LOCAL | Help | Search

Groups and Tags

Security Groups | IP Sets | MAC Sets | Services | Service Groups | **IP Pools** | Security Tags

NSX Manager: .23 | Standalone

+ ADD | EDIT | DELETE

3	Name	IP Range	Gateway	Prefix Length	Used / Total
0 - 0 of 0 items					

(0) Recent Tasks | (8) Recent Objects

New IP Pool ✕

Name *

Gateway *

Prefix Length *

Primary DNS

Secondary DNS

DNS Suffix

IP Pool Range

+ ADD
🗑️ DELETE
⚙️ ACTIONS ▾
🔍 Search

☒	IP Addresses
☒	192.168.1.24-192.168.1.26

1 1 - 1 of 1 items

CANCEL
ADD

New IP Pool ✕

Name *

Gateway *

Prefix Length *

Primary DNS

Secondary DNS

DNS Suffix

IP Pool Range

+ ADD
🗑️ DELETE
⚙️ ACTIONS ▾
🔍 Search

☐	IP Addresses
☐	192.168.1.27-192.168.1.28

1 1 - 1 of 1 items

CANCEL
ADD

vmware vSphere Web Client

Launch vSphere Client (HTML5) | Administrator@VSPHERE.LOCAL | Help | Search

Navigator

- Networking & Security
 - NSX Home
 - Dashboard
 - Installation and Upgrade
 - Service Definitions
 - Logical Switches
 - NSX Edges
 - Security
 - Service Composer
 - Firewall
 - Firewall Settings
 - Application Rule Manager
 - SpoofGuard
 - Groups and Tags**
 - Tools
 - Traceflow
 - Packet Capture
 - Support Bundle
 - IPFIX
 - Logical Switches
 - Flow Monitoring
 - Endpoint Monitoring
 - System
 - Users and Domains
 - Events

Groups and Tags

Security Groups | IP Sets | MAC Sets | Services | Service Groups | **IP Pools** | Security Tags

NSX Manager: 23 | Standalone

+ ADD | EDIT | DELETE

Search

	Name	IP Range	Gateway	Prefix Length	Used / Total
☐	IP-Controllers-Pool	24- 26	1	26	0/3
☐	IP-VTEP-Pool	27- 28	1	26	0/2

1 - 2 of 2 items

(0) Recent Tasks | (8) Recent Objects

vmware vSphere Web Client

Launch vSphere Client (HTML5) | Administrator@VSPHERE.LOCAL | Help | Search

Navigator

- Networking & Security
 - NSX Home
 - Dashboard
 - Installation and Upgrade** 1
 - Service Definitions
 - Logical Switches
 - NSX Edges
 - Security
 - Service Composer
 - Firewall
 - Firewall Settings
 - Application Rule Manager
 - SpoofGuard
 - Groups and Tags
 - Tools
 - Traceflow
 - Packet Capture
 - Support Bundle
 - IPFIX
 - Logical Switches
 - Flow Monitoring
 - Endpoint Monitoring
 - System
 - Users and Domains
 - Events

Installation and Upgrade

Management | Host Preparation | Logical Network Settings | Service Deployment | Upgrade

NSX Managers NSX Controller Nodes

NSX Manager: 2 23 | Standalone

Common Controller Attributes | EDIT

DNS Servers

DNS Suffixes

NTP Servers

Syslog Servers

Controller Nodes

+ ADD | DELETE | SUPPORT LOGS | ACTIONS

Search

3	Name	Controller Node	Status	Peers	Upgrade Status	Software Version
No records to display						

0 items

(0) Recent Tasks | (8) Recent Objects

Add Controller

1 Password Settings

2 Deployment & Connectivity

Password Settings

Credentials for Controller

Password *

Confirm Password *

CANCEL

NEXT

Add Controller

1 Password Settings

2 Deployment & Connectivity

Deployment & Connectivity

Name *

Datacenter *

Cluster/Resource Pool *

Datastore *

Host

Folder

Connected To * VLAN-110 X

Select IP Pool * [IP-Controllers-Pool X](#)

CANCEL

BACK

FINISH

Task Name	Target	Status	Initiator	Queued For	Start Time	Completion Time	Server
Reconfigure AutoStart Manager	11	✓ Completed	VSPHERE LOCAL...	3 ms	11/4/2019 4:34:44 PM	11/4/2019 4:34:44 PM	VCSA.Test.Local
Power On virtual machine	Test-NSX-controller-3	✓ Completed	VSPHERE LOCAL...	6 ms	11/4/2019 4:34:43 PM	11/4/2019 4:34:44 PM	VCSA.Test.Local
Reconfigure virtual machine	Test-NSX-controller-3	✓ Completed	VSPHERE LOCAL...	15 ms	11/4/2019 4:34:42 PM	11/4/2019 4:34:42 PM	VCSA.Test.Local
Deploy OVF template	Test-NSX-controller-3	✓ Completed	VSPHERE LOCAL...	6 ms	11/4/2019 4:33:50 PM	11/4/2019 4:34:41 PM	VCSA.Test.Local

Test-NSX-controller-3 Enforce US Keyboard Layout View Fullscreen Send Ctrl+Alt

VMware NSX Controller 6.4.4 Build (10927634)
nsx-controller login:

Management Host Preparation Logical Network Settings Service Deployment Upgrade

NSX Managers NSX Controller Nodes

NSX Manager: 23 | Primary

Common Controller Attributes [EDIT](#)

DNS Servers

DNS Suffixes

NTP Servers

Syslog Servers

Controller Nodes

[+ ADD](#) [DELETE](#) [SUPPORT LOGS](#) [ACTIONS](#)

Search

Name	Controller Node	Status	Peers	Upgrade Status	Software Version
Test	24 controller-3	✓ Connected		Version up-to-date	6.4.4.10927634

vmware vSphere Web Client Updated at 4:50 PM Administrator@VSPHERE.LOCAL

Installation and Upgrade

Management **Host Preparation** Logical Network Settings Service Deployment Upgrade

NSX Manager: 2 23 | Primary EAM Status: ● Up

Clusters: All

Test **ACTIONS**

- Install
- Configure VXLAN
- Enable Firewall
- Upgrade
- Resolve
- Force Sync Services
- Change Locale ID
- Change IP Detection Type
- Message Bus Status
- Disable Firewall
- Unconfigure VXLAN
- Uninstall

Test-2

Task Name	Target	Status	Initiator	Queued For	Start Time	Completion Time	Server
Install	11	0 %	com.vmware.vim.eam	4 ms	11/4/2019 6:11:17 PM		VCSA.Test.Local
Install	10	0 %	com.vmware.vim.eam	7 ms	11/4/2019 6:11:16 PM		VCSA.Test.Local
Scan	10	✓ Completed	com.vmware.vim.eam	4 ms	11/4/2019 6:11:01 PM	11/4/2019 6:11:15 PM	VCSA.Test.Local
Scan	11	✓ Completed	com.vmware.vim.eam	4 ms	11/4/2019 6:11:01 PM	11/4/2019 6:11:17 PM	VCSA.Test.Local
Install agent	11	0 %	com.vmware.vim.eam	9 ms	11/4/2019 6:10:50 PM		VCSA.Test.Local
Install agent	10	0 %	com.vmware.vim.eam	13 ms	11/4/2019 6:10:50 PM		VCSA.Test.Local
Scan	11	✓ Completed	com.vmware.vim.eam	5 ms	11/4/2019 6:10:08 PM	11/4/2019 6:10:24 PM	VCSA.Test.Local
Scan	10	✓ Completed	com.vmware.vim.eam	8 ms	11/4/2019 6:10:08 PM	11/4/2019 6:10:22 PM	VCSA.Test.Local

vmware vSphere Web Client | Updated at 6:13 PM | Launch vSphere Client (HTML5) | Administrator@VSPHERE.LOCAL | Help | Search

Installation and Upgrade

Management | **Host Preparation** | Logical Network Settings | Service Deployment | Upgrade

NSX Manager: .23 | Primary | EAM Status: Up

Clusters: All

Test

- Firewall
- VXLAN

Test-2

- Not Installed

NSX Version: 6.4.4.11197766

Firewall: Enabled

VXLAN: Not Configured [CONFIGURE](#)

Detection Type: [View Details](#)

Communication Channel ...: UP

Hosts

Name / IP	NSX Installation	Firewall	Communication Channels	vmkNIC
11	6.4.4.11197766	Enabled	UP	Not Applica
10	6.4.4.11197766	Enabled	UP	Not Applica

Configure VXLAN Networking

Switch * DVS-Test

VLAN * 110

MTU * 1600

vmkNIC IP Addressing * DHCP IP Pool IP-VTEP-Pool

[NEW IP POOL](#)

vmkNIC Teaming Policy * Load Balance - SRCMAC

VTEP * Load Balance - SRCID

[CANCEL](#) [SAVE](#)

خلاصه‌ای از تنظیمات به شرح زیر است.

Management Host Preparation Logical Network Settings Service Deployment Upgrade

NSX Managers NSX Controller Nodes

⚙️ ACTIONS ▾

🔍 Search

NSX Manager	Role	IP	Version	vCenter	Controller Cluster Status
23	Primary	.23	6.4.4.11197766	vcsa.test.local	Version up-to-date

Name	Controller Node	Status	Peers	Upgrade Status	Software Version
Test-2	.26 controller-5	✔️ Connected	●●	Version up-to-date	6.4.4.10927634
Test-1	.25 controller-4	✔️ Connected	●●	Version up-to-date	6.4.4.10927634
Test	.24 controller-3	✔️ Connected	●●	Version up-to-date	6.4.4.10927634

NSX Manager: 23 | Primary ▾ EAM Status: ● Up

Clusters: All ▾

🔍 Search

Test

✔️ Firewall ✔️ VXLAN

Test-2

● Not Installed

Test | ⚙️ ACTIONS ▾

NSX Version 6.4.4.11197766

Firewall ✔️ Enabled

VXLAN ✔️ Configured [View Configuration](#)

Detection Type [View Details](#)

Communication Channel ... ● UP

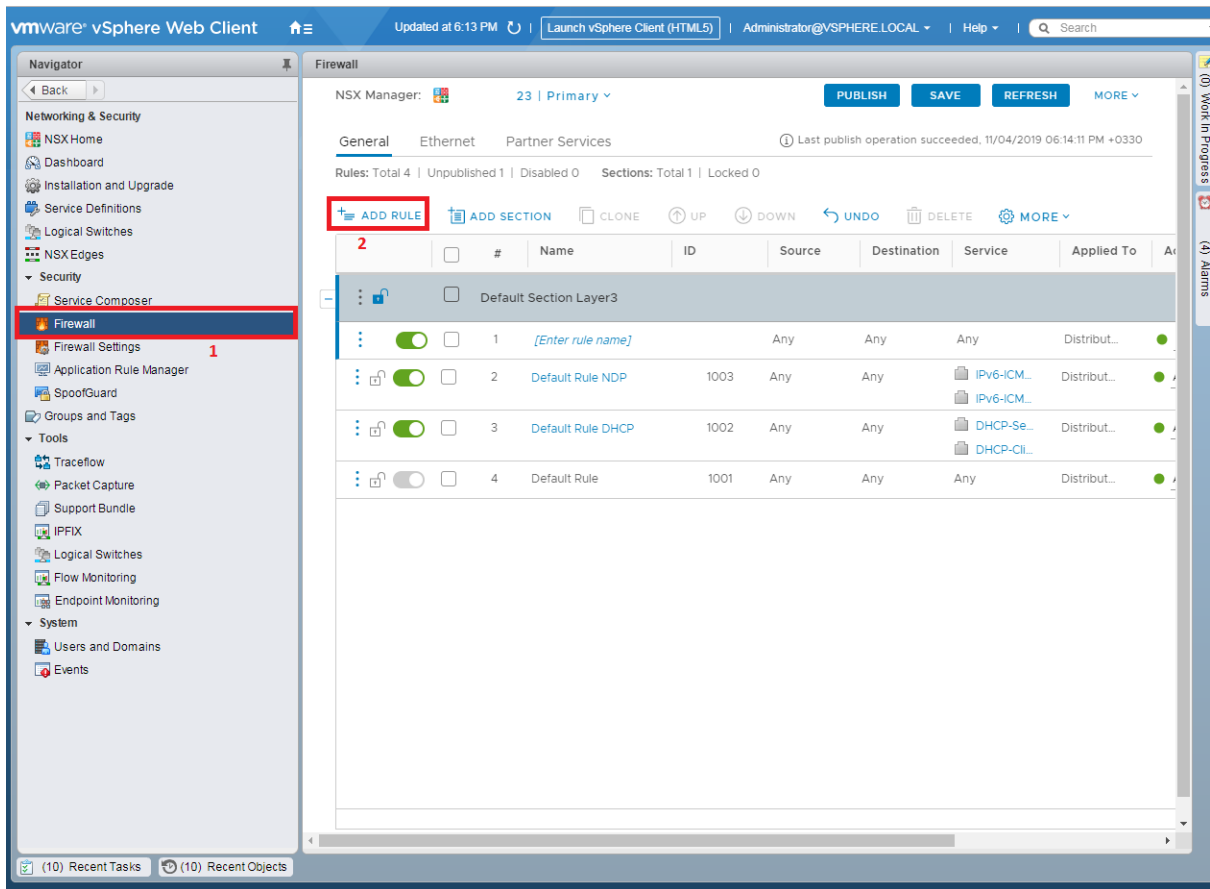
Hosts

ALL (2) ▾

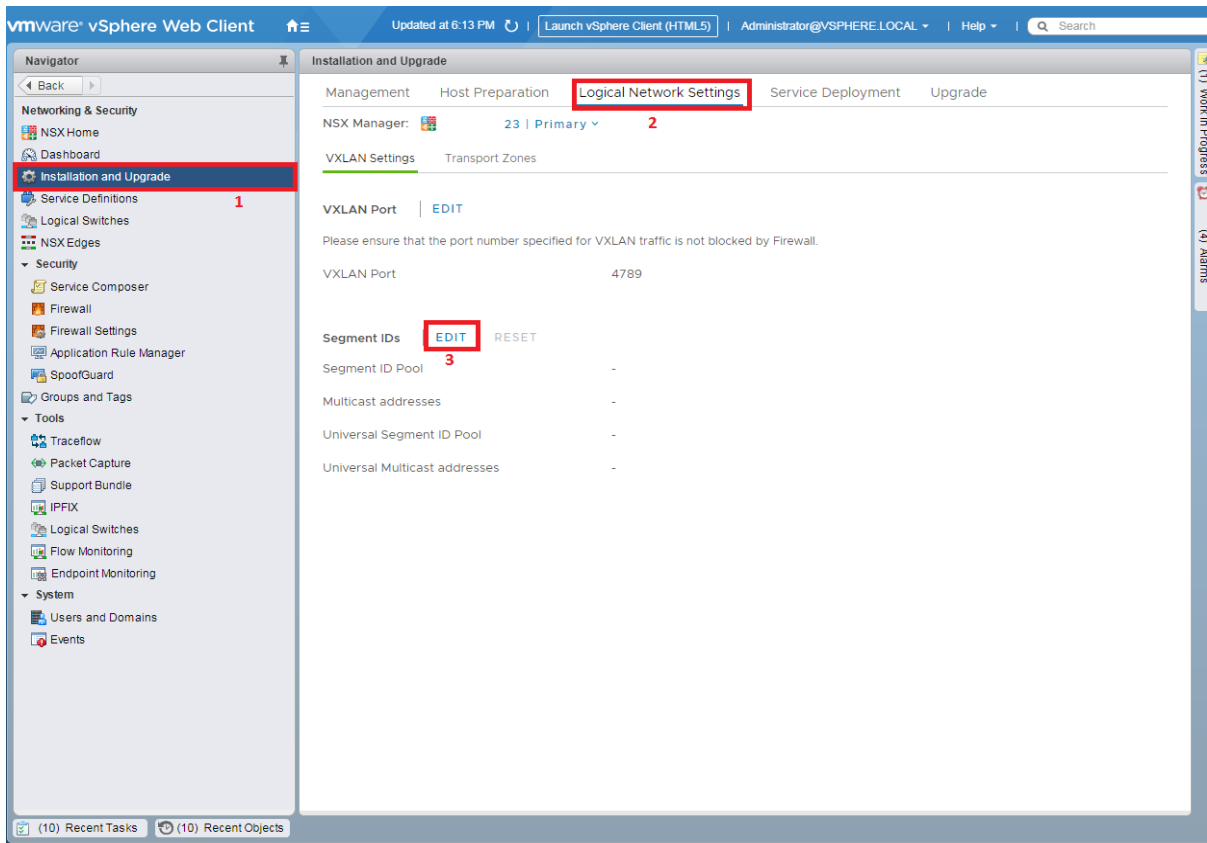
🔍 Search

Name / IP	NSX Installation	Firewall	Communication Channels	vmkNIC
11	✔️ 6.4.4.11197766	✔️ Enabled	● UP	VIEW DETAILS
10	✔️ 6.4.4.11197766	✔️ Enabled	● UP	VIEW DETAILS

VMware NSX Distributed Firewall Rule - ٣-٩

VMware NSX Logical Switch - ٤-٩

Edit Segment ID Settings ✕

Local Segment ID pool and Multicast range

Segment ID pool
 Range: 5000-16777215

Multicast addressing Off (i)

Universal Segment ID pool and Multicast range

Universal Segment ID pool
 Range: 5000-16777215

Universal Multicast addressing Off (i)

New Transport Zone ✕

Name *

Description

Universal Synchronization Off (i)

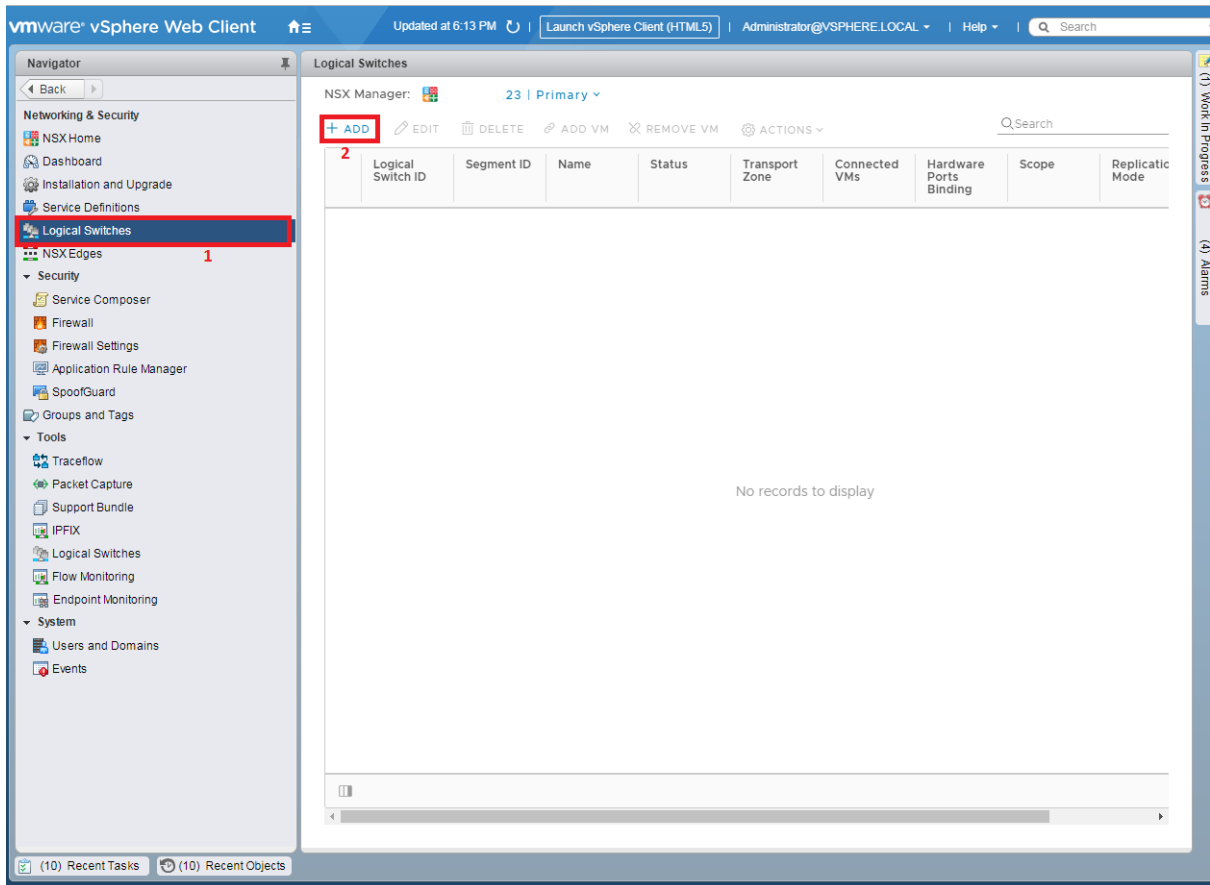
Replication Mode * Multicast (i)
 Multicast on Physical network used for VXLAN control plane.

Unicast (i)
 VXLAN control plane handled by NSX Controller Cluster.

Hybrid (i)
 Optimized Unicast mode. Offloads local traffic replication to physical network.

Select Clusters (i)

☒	Name	NSX vSwitch	Status
☒	Test	DVS-Test	✔ Normal

New Logical Switch ✕

Name *

Description

Transport Zone: *

Replication Mode

Multicast (i)
 Multicast on Physical network used for VXLAN control plane.

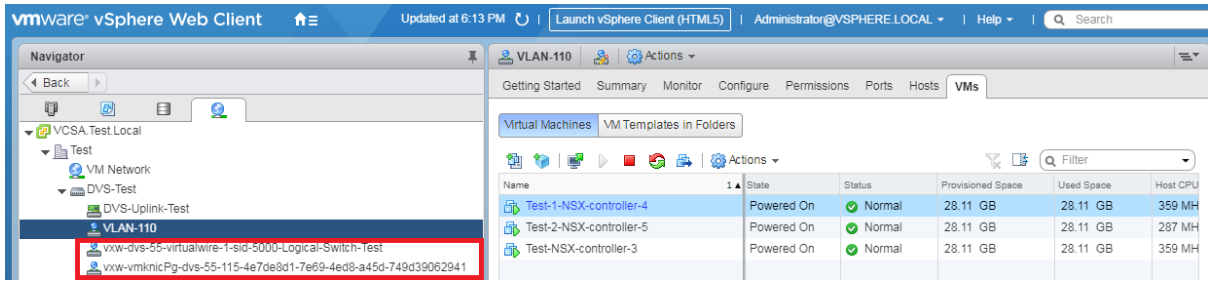
Unicast (i)
 VXLAN control plane handled by NSX Controller Cluster.

Hybrid (i)
 Optimized Unicast mode. Offloads local traffic replication to physical network.

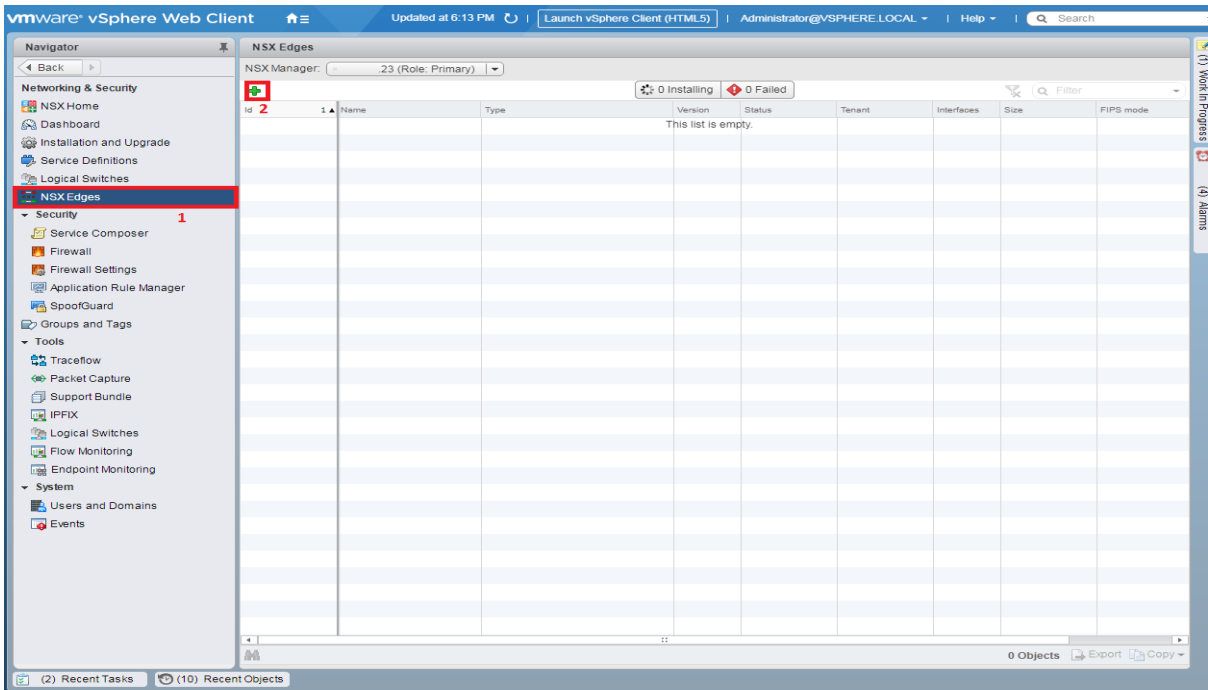
Universal Synchronization: Off

IP Discovery Enabled

MAC Learning Disabled

VMware NSX Edge -0-9

New NSX Edge

- ✓ 1 Name and description
- ✓ 2 Settings
- ✓ 3 Configure deployment
- ✓ 4 Configure interfaces
- ✓ 5 Default gateway settings
- ✓ 6 Firewall and HA
- ✓ 7 Ready to complete

Name and description

Install Type: Edge Services Gateway
Provides common gateway services such as DHCP, Firewall, VPN, NAT, Routing and Load Balancing.

Logical Router
Provides Distributed Routing and Bridging capabilities.

Universal Logical Router
Provides Distributed Routing capabilities for Universal Logical Switches.

Name: *

Hostname:

Description:

Tenant:

Deploy NSX Edge
Select this option to create a new NSX Edge in deployed mode. Appliance and interface configuration is mandatory to deploy the NSX Edge.

Enable High Availability
Enable HA, for enabling and configuring High Availability.

Enable HA Logging

Log level:

New NSX Edge

- ✓ 1 Name and description
- ✓ 2 Settings
- ✓ 3 Configure deployment
- ✓ 4 Configure interfaces
- ✓ 5 Default gateway settings
- ✓ 6 Firewall and HA
- ✓ 7 Ready to complete

Settings

CLI credentials will be set on the NSX Edge appliance(s). These credentials can be used to login to the read only command line interface of the appliance.

User Name: *

Password: *

Confirm password: *

Enable SSH access

Enable FIPS mode

Enable auto rule generation
Enable auto rule generation, to automatically generate service rules to allow flow of control traffic.

Edge Control Level Logging

Set the Edge Control Level Logging

Back Next Finish Cancel

New NSX Edge

- ✓ 1 Name and description
- ✓ 2 Settings
- ✓ 3 Configure deployment
- ✓ 4 Configure interfaces
- ✓ 5 Default gateway settings
- ✓ 6 Firewall and HA
- ✓ 7 Ready to complete

Configure deployment

Datcenter: *

Appliance Size:

- Compact 1 vCPU, 512MB vRAM
- Large 2 vCPUs, 1GB vRAM
- Quad Large 4 vCPUs, 2GB vRAM
- X-Large 6 vCPUs, 8GB vRAM

Appliance size can be modified after deployment

NSX Edge Appliances

+ / ✖

Resource P...	Host	Datstore	Folder	CPU Reserv...	Memory Re...
Test	11	.11.L...		1000 MHz	512 MB

Specifying a resource pool and datastore is mandatory for configuring the NSX Edge appliance.

Back Next Finish Cancel

New NSX Edge ? >>

- ✓ 1 Name and description
- ✓ 2 Settings
- ✓ 3 Configure deployment
- ✓ 4 Configure interfaces
- ✓ 5 Default gateway settings**
- ✓ 6 Firewall and HA
- ✓ 7 Ready to complete

Default gateway settings

Configure Default Gateway

vNIC: *

Gateway IP: *

Admin Distance:

New NSX Edge ? >>

- ✓ 1 Name and description
- ✓ 2 Settings
- ✓ 3 Configure deployment
- ✓ 4 Configure interfaces
- ✓ 5 Default gateway settings**
- ✓ 6 Firewall and HA
- ✓ 7 Ready to complete

Default gateway settings

Configure Default Gateway

vNIC: *

Gateway IP: *

Admin Distance:

New NSX Edge ? >>

- ✓ 1 Name and description
- ✓ 2 Settings
- ✓ 3 Configure deployment
- ✓ 4 Configure interfaces
- ✓ 5 Default gateway settings
- 6 Firewall and HA
- ✓ 7 Ready to complete

Firewall and HA

Configure Firewall default policy

Default Traffic Policy: Accept Deny

Logging: Enable Disable

Configure HA parameters
Configuring HA parameters is mandatory for HA to work.

vNIC: * any ▼

Declare Dead Time: (seconds)

Management IPs:

Management IPs must be in CIDR format with /30 subnet and must not overlap with any vnic subnets.

New NSX Edge ? >>

- ✓ 1 Name and description
- ✓ 2 Settings
- ✓ 3 Configure deployment
- ✓ 4 Configure interfaces
- ✓ 5 Default gateway settings
- ✓ 6 Firewall and HA
- 7 Ready to complete

Ready to complete

Name and description

Name: NSX-Esge-GW

Install Type: Edge Services Gateway

Tenant:

Size: Compact

HA: Disabled

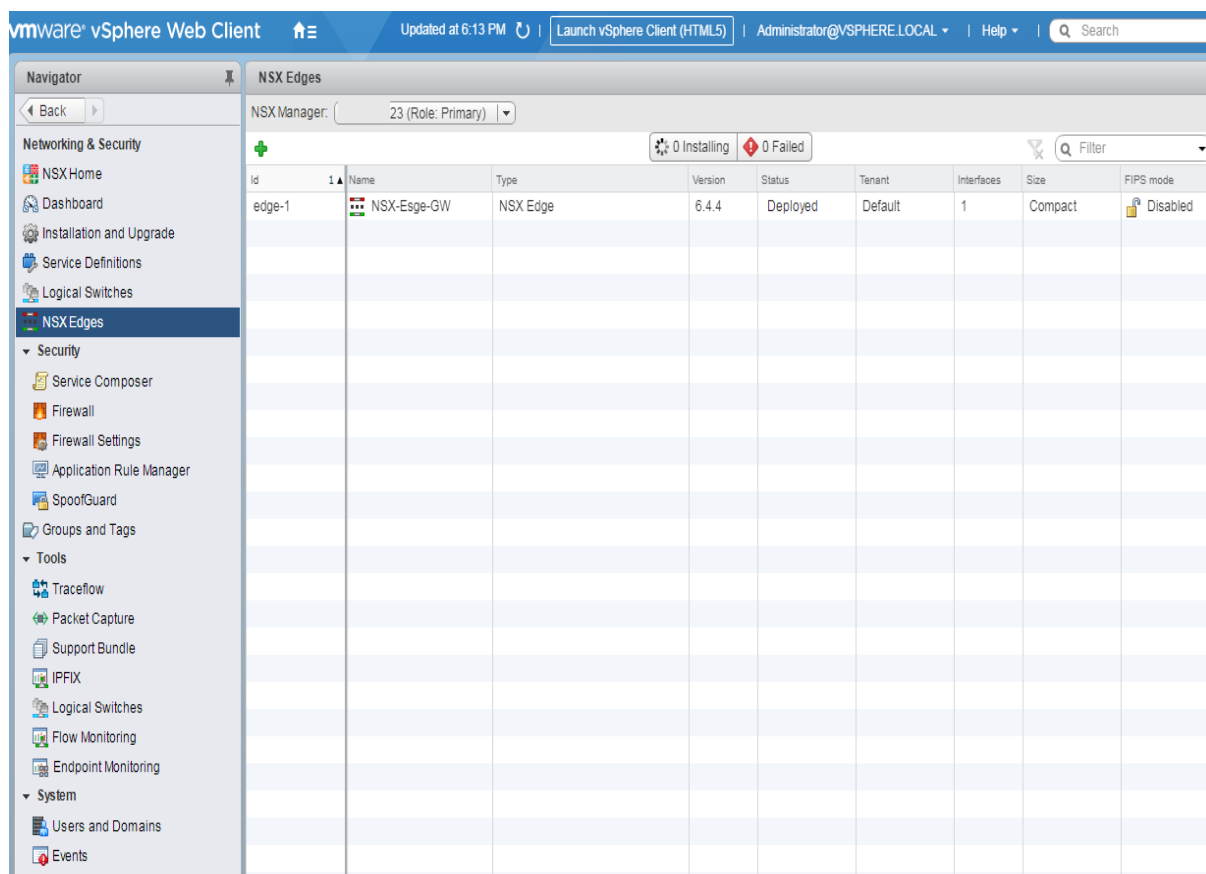
Automatic Rule Generation: Enabled

NSX Edge Appliances

Resource Pool	Host
Test	11

Interfaces

vNIC#	Name	IP Address	Subnet Prefix Length	Connected To
0	Inf-1	.32*	26	VLAN-110

۱۰- VMware NSX-T Overview

همانطور که گفته شد پس از خرید شرکت NICIRA توسط شرکت VMware به قیمت ۱.۲۶ میلیارد دلار در 23 July 2012، VMware با مشارکت شرکت NICIRA شروع به کار کرد که در نتیجه محصولی به نام NVP به بازار ارائه گردید. این محصول در جهت محیط‌های غیر از VMware وارد بازار گردید. محصول NSX-T در VMware بر پایه NPV برای محیط VMware ارائه شد. نرم‌افزار NSX-MH یا NSX-T بر پایه همان NVP است و قابل استفاده در محیط‌های غیر vSphere و یا Hypervisorهای مختلف است. در این قسمت سعی شده است که توضیح مختصری در رابطه با NSX-T ارائه شود. نرم‌افزار NSX-V فقط بر روی محیط vSphere قابل پیاده‌سازی است و این در صورتی است که نرم‌افزار NSX-T برای محیط‌های غیر vSphere مانند KVM، RedHat، OpenStack و ... است. همانطور که گفته شد نرم‌افزار NSX-V قابلیت‌های بسیاری دارد که با به‌روزرسانی محیط vSphere نرم‌افزار NSX-V نیز به‌روزرسانی می‌شود ولی در NSX-T قابلیت‌های آن وابسته به استانداردها و پیاده‌سازی‌های پروژه‌های متن‌باز یا Open Source است. در صورتیکه محیط کاملاً مبتنی بر vSphere است باید از NSX-V استفاده شود و در صورت استفاده از Hypervisorهای دیگر می‌توان برای SDN از نرم‌افزار NSX-T استفاده نمود. در نرم‌افزار NSX-T مؤلفه‌هایی مشابه NSX-V وجود دارد. که در ادامه به توضیح مختصری از آن پرداخته می‌شود. موارد گفته شده بر اساس NSX-T 2.5 است.

۵. NSX-T Manager دارای یک رابط کاربری مدیریتی و یک API برای محیط است و تفاوت‌های بسیاری با NSX-V دارد. با vCenter هماهنگ نمی‌شود و می‌توان تنظیمات را بصورت دستی و از طریق API‌های تعریف شده تنظیم و اجرا نمود. این مؤلفه بصورت Bare Metal یا VM بر روی ESXi و KVM قابل نصب است.

Appliance Size	Memory	vCPU	Disk Space	VM Hardware Version
NSX Manager Extra Small	8 GB	2	200 GB	10 or later
NSX Manager Small VM	16 GB	4	200 GB	10 or later
NSX Manager Medium VM	24 GB	6	200 GB	10 or later
NSX Manager Large VM	48 GB	12	200 GB	10 or later

Hypervisor	Version	CPU Cores	Memory
vSphere	-	4	16 GB
CentOS Linux KVM	7.5, 7.4	4	16 GB
Red Hat Enterprise Linux (RHEL) KVM	7.6, 7.5, and 7.4	4	16 GB
SUSE Linux Enterprise Server KVM	12 SP3	4	16 GB
Ubuntu KVM	18.04.2 LTS	4	16 GB

Browser	Ubuntu 18.04	Mac OS X 10.13, 10.14	Windows 10
Google Chrome 76	Yes	Yes	Yes
Mozilla Firefox 68	Yes	Yes	Yes
Microsoft Edge 44			Yes
Apple Safari 12		Yes	

Appliance Size	Memory	vCPU	Disk Space	VM Hardware Version
NSX Edge Small	4 GB	2	200 GB	11 or later (vSphere 6.0 or later)
NSX Edge Medium	8 GB	4	200 GB	11 or later (vSphere 6.0 or later)
NSX Edge Large	32 GB	8	200 GB	11 or later (vSphere 6.0 or later)

NSX-T Controller: این مؤلفه نیز بسیار شبیه به NSX-V است و همان عملکرد را دارد. NSX-T vSwitch: نرم‌افزار NSX-T با استفاده از Open vSwitch (OVS) که پروژه متن‌باز است یک Virtual Distributed Switch را فراهم می‌کند. OVS می‌تواند بر روی سیستم عامل‌ها و Hypervisorهای مختلف نصب و اجرا شود.

Communication: در رابطه با برقراری ارتباط بین NSX-T Controller و OVS باید به دو مورد توجه داشت. یکی اینکه تنظیمات بر روی پایگاه داده‌ای به نام OVSDB ذخیره می‌شود و دو اینکه تنظیمات از طریق پروتکلی به نام OpenFlow از بخش Control Plane به بخش Data Plane ارسال می‌شود که این تنظیمات

شامل تنظیمات Router، Switch و ... است. در واقع OVS با استفاده از OpenFlow و Open vSwitch (OVSDB) Database Management Protocol تنظیمات را ذخیره و اجرا می نماید. این مؤلفه برای ارسال ترافیک های Unicast، Multicast و Broadcast است استفاده می شود.